

ਸਿੰਘ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਡ ਦਾ

-ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ

ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦਾ

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਜੰਮ੍ਹ)

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਨਾਨਕਸਾਹੀ ਪਬਲਿਕੇਸ਼ਨ ਜੰਮ੍ਹ-ਕਸ਼ਮੀਰ

ਤਤਕਰਾ

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ:-

- ਤੁਟ ਅਭਿਆਗ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਆਈ। — 9
- ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛੋਕੜ। — 11
- ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ। — 14
- ਸਿੱਖ ਵਿਦਿਆਕ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। — 18
- ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਪ੍ਰੱਤੀ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸੋਚ। — 20
- ਮੀਡੀਏ ਦਾ ਰੋਲ। — 23
- ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ। — ~~24~~ 25
- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ। — 27
- ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ। — 27
- ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਛਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। — 28
- ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਜੱਥੇਬੰਦ ਹੋਣ। — 30
- ਅਖਬਾਰ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ। — 32
- ਪਾਖੰਡੀ ਸਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਕੇ। — 32
- ਸਾਧ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਦੀ ਚੇਲੀ ਦਾ ਖਤ। — 34
- ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲ। — 41 ~~ਫਾਲਦਾ ਹੈ~~ — 38
- ਫਿਰਕੂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ। — 44
- ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ ਦਾ ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਤਰ। — 46
- ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਛੂਹ-ਸਹਿਯੋਗ ਨੀਤੀ। — 48
- ਖਲੀਫਾ ਮੁਵਮੈਂਟ ਦਾ ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਤਰ। — 50
- ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ। — 52
- ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। — 53

- ਬੱਟਕਦੇ ਹੋਏ ਕਦਮ-ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ। - 54
- ਕਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਅੜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਔਰਤ। - 56
- ਐਰਤ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਰਾਇ। - 58
- ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਐਰਤ ਪ੍ਰੱਤੀ ਪਹੁੰਚ। - 59
- ਬੁਧ ਤੇ ਜੈਨ ਮਤ। - 59
- ਇਸਾਈਅਤ । - 59
- ਇਸਲਾਮ । - 60
- ਹਿੰਦੂ ਮਤ। - 61
- ਗੁਰਮਤਿ ਅਤੇ ਐਰਤ। - 65 ਨੱਡਬੀਤੀ-ਲੱਗਬੀਤੀ- 70
ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰਹੀਣ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ - 83
- ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਹੋਨ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ। - 85
- ਖੂਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ। - 86
- ਧੀਆਂ। — 87
- ਨਿਵਾਰਕੀ ਵਰਤੀਕਾ — 79

ਸਿੰਘ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਡ ਦਾ

-ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ

ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀ ਗੈਰਤ ਦਾ

MANMOHAN SINGH (JAMMU)

SHANE-E-KHALSA DASTAR HOUSE

Near Ashram, Digiana National Highway,

Jammu (J & K)-180010

ਲੇਖਕ : ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਜੰਮੂ)

ਨੇੜੇ ਸੰਤ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਟੈਕਨੀਕਲ ਆਸ਼ਰਮ, ਡਿਗਿਆਨਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇ

ਡਾਕ : ਗੰਗਿਆਲ, ਜੰਮੂ (ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ)-180010

(ਮੋਬਾਈਲ) 97964-48557

Email : smsjammu78@yahoo.in.

www.Shamsheer JK.word press.com

www.punjabspectrum.com

www.sikhshahadatnews.com

© ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੋਈ ਮੈਟਰ ਲੈ ਕੇ ਛਾਪਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ- ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ - ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ)

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ - 2011

ਸਹਿਯੋਗ ਰਾਸ਼ਟਰੀ 40/-

ਸਮਰਪਣ

ਸਮੂਹ ਕੌਮੀ ਜੁਝਾਰੂਆਂ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ
ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ
ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਮਾਮ ਧੀਆਂ-ਭੈਣਾਂ, ਮਾਵਾਂ
ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ, ਹੱਕ, ਇਨਸਾਫ਼,
ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ
ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ।

ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ-ਸੈਅਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦਾ

ਬੜੇ ਖਤਰੇ ਮੇਂ ਹੈ ਹੁਸਨ-ਏ-ਗੁਲਿਸਤਾਂ, ਹਮ ਯੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਅੰਦਰ ਤਕ ਆ ਗਈ ਹੈਂ ਆਗ ਕੀ ਲਪਟੇ, ਹਮ ਯੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ... ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇਕ ਆਦਤ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਹਬ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪੀਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਵੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਡੱਟ ਪੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਮੇਡ ਨੂੰ ਮਖੇਲਾਂ ਕਰਣ, ਮਰਣ ਥੀ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ।

ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰਣ ਗੁਲਾਮੀਂ ਟੈਂ ਨ ਮਨਣ ਕਿਸੇ ਦੀ ।" ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦਿਆਂ ਹੀ ਹੁਣ ਇਹ ਨੀਤੀ ਘੜੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਪੋਇਜ਼ਿਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ 1978-84 ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਨਾਹਰੇ ਲਾਏ ਸਨ - "ਐਸਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਾਂਇਗੇ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ॥" ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫਰਕ ਬਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਦੇ ਢੰਗ ਕੁਜ ਨਵੇਂ ਵੀ ਘੜ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।" ਵਕਤ ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ, ਢੰਗ ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ। ਨਾਂਦਰਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮੌਹਰੇ, ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ।"

ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਮਾਫ ਕਰਣਾ ਬਹੁਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ "ਜਦ ਤਕ ਸੇਕ ਨਾ ਲੱਗੋ ਅਗ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ" ਕਹਾਵਤ ਹੈ - 'ਡੁੱਬੀ ਤਾਂ, ਜੇ ਸਾਹ ਨਾ ਆਇਆ ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਆਹਮੋਂ ਸਾਮਣੇ ਵਾਲੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਮਾਤ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰੂਨੀ-ਕੁੱਟਨੀਤਕ-ਅਦਿਖ ਜੰਗ ਛੇੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਮਨੁਖ ਸਮਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿੱਤਾਬ ਵਿਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਬੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੂੰ ਸਮਜਾਏ ਹੈ "

ਬਾਕੀ ਅੰਦਰ ਪੜੇ ->>> ਮਨਮੇਹਨ ਸਿੰਘ {ਜੰਮੂ}

ਹੁਨ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਸੁਆਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦਾ -ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ {ਜੰਮ੍ਹੁ}

ਫ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਐਂਰਤ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਿੰਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੰਖ ਬੀਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ, ਮੱਨੁਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਸਿਮਰਨ{ਭਗਤੀ}, ਫੌਜੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ {ਸ਼ਕਤੀ} ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤਵਾਰੀਖ 'ਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਜੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੇ ਭਵਿਖ ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਲਈ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਜੇ ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋਂ ਸਾਡੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਸਲ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਣਾ ਲੈਕੇ, ਗੋਰਵਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਸਕੇ। ਪਰ ਕੀ ਅਜ ਦੀ ਸਿੰਖ ਜਵਾਨੀ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਭਵਿਖ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕੇ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਹਿਰ ਚਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦ ਤੇ ਜ਼਼ਲਮ ਐਂਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਹੰਢਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮਾਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਜਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਕੁਖ ਮਾਂਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸੁਣੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵੀਰ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਐਰਤਾਂ ਦੇ ਹੀ ਉਜ਼ੜਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਫੌਜ ਦੁਜੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਹੈਵਾਨੀਅਤ ਦਾ ਕਹਿਰ ਐਂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਰਨਾਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਦੀ ਅਖੌਤੀ ਉਚ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਐਂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਐਂਰਤਾਂ ਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬੜਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੋਕਾ ਹਮਲਾ ਸਭ

ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਰੂ-ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਗੁਰਮਤਿ ਅਧਾਰਤ ਜੀਵਣ ਜੀਓ ਕੇ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਪਨਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਹਾਕਮਾਂ, ਹਥਿਆਰਾਂ, ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ, ਰੰਗ, ਢੰਗ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜੇਕੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ, ਅਖੌਤੀ, ਜੱਬੇਦਾਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ-ਸਕੱਤਰ, ਸੰਤ-ਮਹੰਤ, ਬਾਬੇ, ਗ੍ਰੰਥੀ-ਰਾਗੀ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਗੂ, ਕੌਮ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਣ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਮ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਕੌਮ ਦੇ ਦਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਮ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਗਾਹ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਨਾਲ ਨੈਸਤੋਂ ਨਾਬੁਦ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਇੱਥੇ ਸ੍ਰ. ਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ ਸੱਟੂਡੈਂਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ' ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ:- “ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਜੰਗ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਧਿਰ ਅਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨੀ ਚੇਤਨ ਹੈ।”

ਗਿਆਨੀ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਾਗਰਦ
ਇੰਡੀਅਨਸ਼ਾਲ ਪੰਥਕ ਚਾਡੀ ਮੈਂਬਰ

ਗਿ: ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਕਡਿਆਣਾ

(ਗੇਲੜ ਸੈਡਲਸਟ)

98150-03075

ਸਾਥੀ : ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ ਤਲਵਣ - 98155-42247
 ਸਾਥੀ : ਰਵਾਲ ਸਿੰਘ ਮੱਲਾਪੁਰ - 99140-00127
 ਸਾਰੰਗੀ ਮਾ.: ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤਲਵਣ - 98141-51218

ਪਿੰਡ-ਕਡਿਆਣਾ ਤਹਿਤ, ਫਿਲੋਰ-144410 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ

E-mail: dhadikadiana@hotmail.com
www.dhadikadiana.com

ਐਂਡਤਾਂ ਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ...

ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਪਿਛੋਕੜ ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਐਂਡਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਚਿਆ, ਜੂਏ 'ਚ ਹਾਰਿਆ, ਅੱਗ ਰਾਹੀਂ ਪਰਖਿਆ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਮੁਲਾਣੇ, ਬੋਧੀ ਭਿੱਕਸੂ, ਆਦਿ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਲਤਾਤਿਆ ਅਤੇ ਭੰਡਿਆਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਲੰਮੀਂ ਦਾਸਤਾਂ ਹੈ। ਐਂਡਤ ਨੇ ਜਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਜੂਦ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਅੱਖ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗਲ ਕਰਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵੀ-ਲੱਛਮੀਂ ਜਾਂ ਬੇਗਮ ਆਖਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਭਗਵਾਨ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਲੰਮੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਗਲ ਬੁੱਧ ਕਾਲ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਬੁੱਧ ਮਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਗਰਕ ਕਰਣ ਲਈ ਬੋਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਐਂਡਤਾਂ ਉਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, 'ਸੰਕਰਾਚਾਰੀਏਂ' ਦੀ ਸਰਪ੍ਰੈਸਤੀ ਹੇਠ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜਿਆਂ-ਹਾਕਮਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿਲ-ਦਹਿਲਾ ਦੇਨ ਵਾਲੇ ਜੂਲਮ ਢਾਹੇ ਗਏ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਗਰਭਵਤੀ ਬੋਧੀ ਐਂਡਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਡ ਪਾੜ ਕੇ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿਤੇ ਗਏ।

ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੁਸਲਿਮ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਹੀ ਸਲੂਕ ਹਿੰਦੂ ਐਂਡਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਬੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਕ ਦੌਰ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਆਇਆ ਜੱਦ ਪੰਜਾਬ ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਖਾਲਸਾਈ ਰਾਜ {ਖਾਲਿਸਤਾਨ} ਦਾ ਪਰਚਮ ਹਿੰਦ ਦੀ ਸਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ-ਏ-ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਹਾਕਮਾਂ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਐਂਡਤ ਉਤੇ ਜੂਲਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦ-ਏ-ਕਾਮਲ-ਬਾਬਾ-ਏ-ਕੌਮ, ਬਾਬਾ

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ:

“ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ॥” ਅਤੇ ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ “ਅੌਰਤ ਇਮਾਨ ਹੈ”

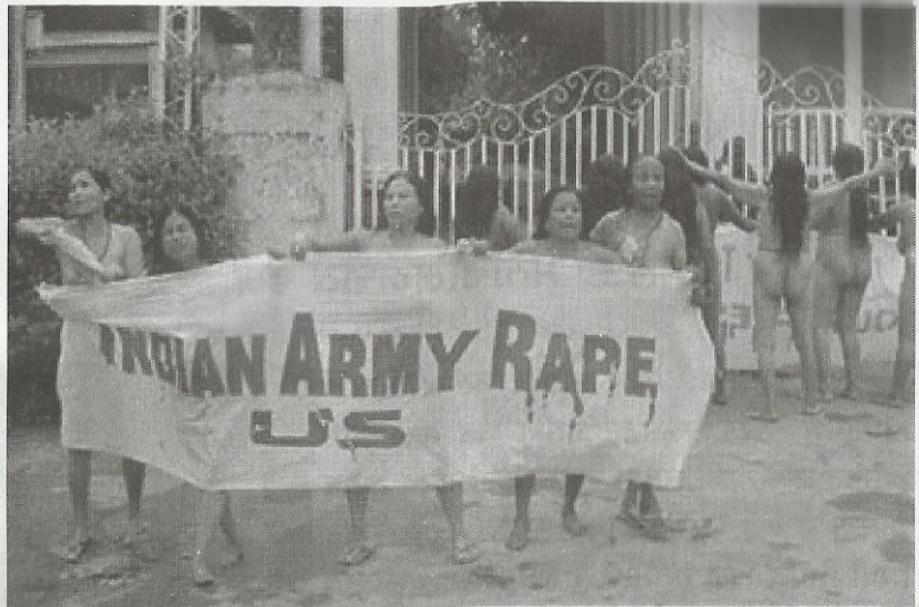
ਜੇ ਮੁਗਲ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ, ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗਜ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅਰਥ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਦੋ ਦਿਨਾਰ {25 ਤੋਂ 80 ਪੈਸੇ ਵਿਚ} ਬੇਚਿਆਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹਿੰਦੂ ਹਾਕਮਾਂ-ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਅੌਰਤ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਹਵਸ ਦਾ ਸਿਕਾਰ ਬਨਾਉਣ ਲਈ, ਦੇਵ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸਮ ਫਰੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅੱਡਿਆਂ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਕਾਮਸੁਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਕੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਅਸਲੀਲ ਮੂਰਤੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਜੰਤਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਿਨਾ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਲੋਂ ਰੱਜ ਕੇ ਸੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਤੇ ਆਸੂਤੌਸ਼, ਦਇਆਨੰਦ ਪਾਂਡੇ, ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨਿਤਿਆਨੰਦ ਸੁਆਮੀ, ਵਰਗੇ ਕਈਂ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਅਜ ਵੀ ਇੰਝ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਲਾ ਦੋਲਤ ਰਾਏ {ਸਾਹਿਬੇ ਕਮਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ} ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ “ਵੈਸ਼ਨਵ ਫਿਰਕੇ ਨੇ ਤਾਂ ਹਦ ਹੀ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਇਸ ਮਰਜ਼ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿਤਾ। ਲੋਕ ਐਸ਼ ਵਲ ਅਜਿਹੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਕਿ ਆਰਾਮ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਨੇ ਕੌਮੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਉਕਾ ਹੀ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਕੁਝ ਬ੍ਰਾਹਮਣ{ਗੁਰੂ} ਨੂੰ ਅਰਪਨ ਕਰ ਕੇ ਕੋਮ ਕੇਵਲ ਲੰਗੋਟੀ ਵਿਚ ਰੰਗ-ਰਲੀਆਂ ਮਾਨਣ ਲਗ ਪਈ।”

ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਜੁਲਮ ਕਰਣ ਲਈ ਮੰਨ੍ਹ ਸਿਮੂਤੀ ਇਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਲੀਗਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜਨ ਸੰਖਿਆ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਇਕ ਮਰਧ ਨੂੰ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧੀਕਾਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਔਰਤ ਪਰਦੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈ।

੧੯੪੨ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ, ਸਿੱਖ, ਮੁਸਲਿਮ ਤੇ ਹਿੰਦੂ, ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਵੱਡੀ ਗਿੱਣਤੀ ਵਿਚ ਰੱਤ, ਪੱਤ, ਸੱਤ, ਰੋਂਦਿਆ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਅਜਾਦ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਾਦੀ ਸਿੱਖ ਤੇ ਦਲਿਤ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਮੁਗਲ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਾਲਮ ਤੇ

ਜ਼ਨਾਹਕਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਵਾਹੀ ਹੈ। ਇਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਉਹ ਲੱਖਾਂ ਸਿੱਖ ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਪਤੀ, ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਸਰਕਾਰੀ ਅੱਤਵਾਦ ਵਲੋਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਗੈਂਗਰੋਪ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ, ਸ਼ਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਅੰਦਰ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਕਰੋ ਜਾਂਦੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਰੱਤ ਡੇਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੱਤ ਲੁੱਟੀ ਗਈ। ਜਿਸਦਾ 2ਵਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਇੰਨਸਾਫ਼ ਮੰਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅੱਜ ਸਿੱਖ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਿਲਾਉਣ ਦਾ ਢੋਂਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਦਲਿਤ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਿੱਖ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਜ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੋਚ ਤੇ ਤਕਨੀਕ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਜ਼ਿਲਮ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵੀ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਮਨੋਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅੱਜ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਜੁਆਬ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਨੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਨ ਤਕਨੀਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਧ ਮਤ ਵਾਂਗ ਭਾਰਤ ਚੋਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂਰਾਸ਼ਟਰ ਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਨਾਪਾਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਠਲ ਪਾ ਦੇਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

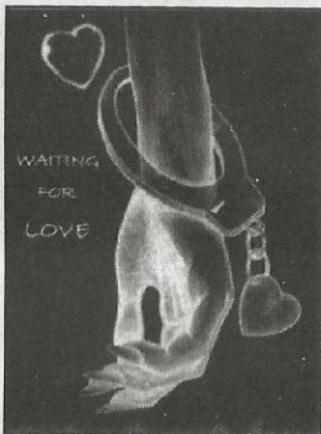
ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ...

ਕਲ ਤਕ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ, ਲਾਲਚ, ਡਰ, ਤਸੀਹੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅੱਸਤਰ, ਕਾਲੇ, ਨੀਲੇ, ਕਲਾਮ, ਵਰਤ ਕੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੋੜਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਕ ਅੱਗੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣੇ ਪਏ। ਇਸੇ ਲਈ ਹੁਣ ਹਮਲਾ ਦਿਲ-ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਹੈ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਦਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਣਾ ਆਪ ਅਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਲਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਫਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਗਾ ਹਮਲਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇਕ ਆਦਤ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਹਬਾਨ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪੀਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਵੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਪੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਹੀਂ ਪ੍ਰੋ. ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-

"ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਖੇਲਾਂ ਕਰਣ, ਮਰਣ ਥੀ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰਣ ਗੁਲਾਮੀਂ ਟੈਂ ਨ ਮੰਨਣ ਕਿਸੇ ਦੀ।" ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦਿਆਂ ਹੀ ਹੁਣ ਇਹ ਨੀਤੀ ਘੜੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਪੋਇਜ਼ਿਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 'ਬਲਿਊ ਸਟਾਰ' ਜਾਂ 'ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਪਰੋਸ਼ਨ' ਦੀ ਥਾਂ ਅਜੋਕੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰਕੁ ਤਨਜ਼ੀਮਾਂ ਨੇ 'ਲਵ ਜਹਾਦ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁੱਧ' {ਉਪਰੋਸ਼ਨ}ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬੋਹੁਤਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਐਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਚਾਣਕੇ ਦੀ 'ਸ਼ਾਮ-ਦਾਮ-ਦੰਢ-ਭੇਦ' ਨੀਤੀ ਪੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀਲ ਤਵਾਰੀਖ।

ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਆਹਮੇ ਸਾਮਹਣੇ ਵਾਲੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਮਾਤ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੁਟਨੀਤਕ ਅਦਿਖ ਜੰਗ ਛੇੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਮਨੁਖ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮਨ ਸਕਦਾ, ਨਾਂ ਹੀ ਹਮਲਾਵਰ ਉਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਸ ਅਪਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਨੀਤੀ ਘਾਤਿਆਂ ਨੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਜੰਗ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣਾ ਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੋਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ, ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸਾਧਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਨਾ, ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖੀਂ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ।

ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੋਲ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾ ਕਰਨੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਮਰਣ ਤਕ ਅਤੇ ਮਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਕ ਦੀ ਹਰ ਰਸਮ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਹੀ ਹਿਸਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਈਅਦਾਂ ਤੋਂ ਲੁਟਵਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਅਜ ਕਲ ਅਕਸਰ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਪਿਟਾਰੀ ਹੇਠ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਚੋਗਾ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ, ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਕਾਰਾਂ-ਗੱਡੀਆਂ, ਕੀਮਤੀ ਕਪੜੇ-ਮੋਬਾਈਲ ਅਤੇ ਚੰਗੀਨ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਖੁਆਬ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਇਕ ਮੁਟਿਆਰ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਹੀ ਦੂਜੀ ਸਾਥਣ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖਬਰਾਂ ਹਰ ਸਟੇਟ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਅਕਸਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਰ ਕੌਮ ਨਾਲ ਇੰਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਗਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਇਹ ਆਦਤ ਬਣ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਸਮਾਜਕ, ਧਾਰਮਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਾਂਝ ਆਦਿ ਵੇਲੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਤੈਹਾਂ ਤੋਂ ਈਮਾਨਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। {ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸ ਪਹਿਚਾਨ ਨੂੰ ਧੁੰਪਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ} ਹਮਲਾਵਰ-ਕਾਤਲ ਵਲੋਂ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦੋ ਬੋਲ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਖਾਵੇਂ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਹਮਦਰਦੀ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਜੈਹਰੀਲੇ ਨਾਗ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਹਾਰ ਸਮਝ ਕੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਕਾਂ ਭਾਲਦਿਆਂ ਹੀ ਸਿੱਖ {ਕੌਮ} ਨੂੰ ਡਸ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ੧੯੪੭ ਦੇ ਬਟਵਾਰੇ ਅਤੇ ੪੭ ਤੋਂ ਅਜ ਤਕ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ

ਸਮੂਚੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਪਾਰਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਚ-ਪਹੁੰਚ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕਈਂ ਵਾਰ ਸਿੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਅਪਨੇ ਮਤਲਬ ਲਈ ਬੜਾ ਸਤਕਾਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਝੁੱਕ-ਝੁੱਕ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਨੀ ਸ਼ਕਲ ਹਰ ਵੇਲੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਣ ਲਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਕਾ ਨਿਕਾ ਮਜ਼ਾਕ, ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਵੀ ਕਟਾਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,

“ਅਸਲ ਮੈਂ ਹਮਾਰਾ-ਤੁਮਾਰਾ ਧਰਮ ਏਕ ਹੀ

ਜੈਸਾ ਹੈ”

ਦੀ ਡੋਜ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਦ ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰ ਵਲੋਂ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਿੱਖੀ ਵਾਲੀ ਅਣਖ ਗੁੰਮ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ, ਲੋਹਾ ਗਰਮ ਹੈ, ਹਬੋੜਾ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੇੜਤਾ ਵੱਧਣ ਲਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਹੱਥ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸ਼ਰੀਰ ਤਕ ਪੁਜਦੇ ਹਨ, ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਭ ਪਾਪਤ ਵੇਲੇ ਗਏ ਹੋਂਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਕਬਾਈਲੀ {ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ} ਵਲੋਂ ਅਤੇ ੧੯੮੪ ਤੋਂ ੧੯੯੩ ਤਕ ਭਾਰਤੀ ਫੌਰਸਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਵਲੋਂ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਬਲਬੂਡੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚਕਾਚੌਂਧ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋਈਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਤਕ ਹੋਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਲੁਟ ਚੁਕਿਆ ਹੋਂਦਾ ਹੈ।

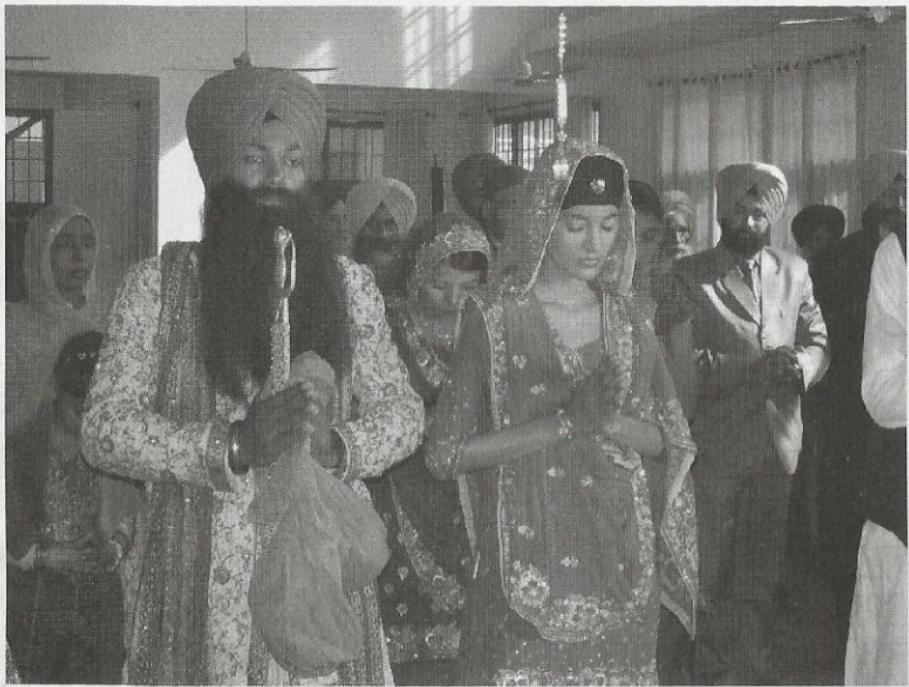
ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ:-

“ਨਿਸਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ, ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛਤਾਵਹਿ॥”

ਯਾਦ ਰਹੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੋਸ਼ ਤੇ ਹਲੀਮੀਂ ਨਾਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਪੀਲ-ਦਲੀਲ-ਵਕੀਲ ਦੀ ਸੀਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਕਈਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸਿੱਧਾਤ ਮੁਤਾਬਕ ਸ਼ਾਮਸੀਰ-ਏ-ਦਸਤ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰਖਣਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

ਇਥੇ ਇਹ ਗਲ ਪੱਲੇ ਬੁੰਨਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਿੱਖ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਇਸ

ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਅਪਣੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸਟੇਟ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਧਾਤ ਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲੈਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਸਟੇਟ-ਦੇਸ਼ ਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਖੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਹਮਲਾਵਰ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਤੇ ਢੰਗ ਵੀ। ਕਈਂ ਵਾਰ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਗਲਤੀ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਭਿੰਡ ਜਾਂ ਗੱਧੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ?

ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭੁਲੇਖੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੱਧੇ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖਲ ਪਾਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੂਰਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਰੇ ਖੋਤੇ-ਗਦੇ {ਭੇਖੀ}ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਭੇਖੀਆਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਜ ਸਿੱਖੀ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਵਿਧਵਾਨ-ਸ੍ਰ. ਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:-

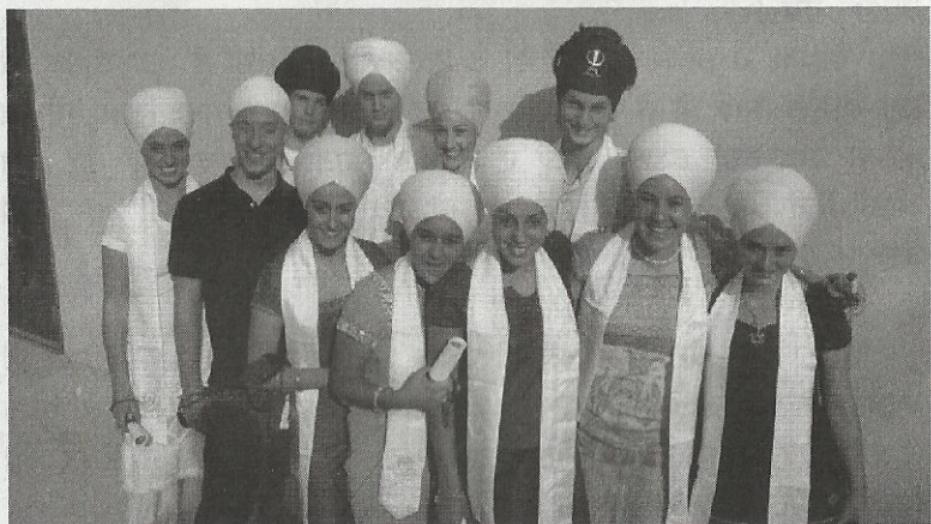
“ਜਿਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਚੇਤੰਨ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੌਮੀਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਕੇ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਉਖੜ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਸਿੱਖ ਵਿਦਿਆਕ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ....

ਜਦ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਚੋਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਉੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਇਲਾਕਾ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਡਖਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸ਼ੀਲ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਹਰ ਕੌਮ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੌਮ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹਾਣ ਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਦਾ ਹਰ ਬੱਚਾ ਕਿਸੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਤੇ ਕਾਲਜ ਉਸਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਸਫਲਤਾ ਉਤੇ ਮਾਣ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਵੀਰੋ-ਭੈਣੋ ! ਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਪੜ੍ਹਾ-ਲਿਖਾ ਕੇ ਡਾਕਟਰ, ਵਕੀਲ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਜੱਜ, ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਆਫੀਸਰ ਤਾਂ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਪਰ ਇਕ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪਾਇਲਟ, ਗੁਰਸਿੱਖ ਜੱਜ, ਵਕੀਲ, ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੌਮ ਨੂੰ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ?

ਜੇ ਇਸਾਈ, ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਿਮ, ਬੋਧੀ, ਜੈਨੀ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਗਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀ ਗੈਰਤ ਦਾ/18

ਕਰਣ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨਾਂ
ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਿਦਿਆ
ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ
ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਰਹੇ
ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਸਕੂਲਾਂ-
ਖਾਲਸਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ
ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਿਉਂ
ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿੱਖ
ਸਿੱਧਾਤਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹਰ
ਥਾਂ ਤੇ ਮਨੁਖਤਾ ਦੀ

ਸੇਵਾ, ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦੀ ਗਲ ਦਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਿੱਖ ਕਾਲਜਾਂ-ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ
ਧਾਰਮਿਕ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਸਬਜੈਕਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ? ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ
ਸਿੱਖ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾ ਚੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਕੌਮੀਂ ਜੱਜਬੇ ਤੋਂ ਅਧੂਰੇ ਵੇਖੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅੱਧ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ
ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਏਹੀ ਹਾਲਤ ਹੈ।

ਜੇ ਸਿੱਖ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਕੌਮ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਤੋਂ
ਅਨਪੜ, ਪਤਿਤ, ਨਸ਼ੇਡੀ, ਅਤੇ ਮਨਮਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਦਿਆਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੌਮ ਦਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ, ਬੇੜਾ ਹੀ ਗਰਕ ਕਰਣਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਹੀ ਦੇਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ-
ਛਾਕਟਰ, ਵਕੀਲ, ਆਫੀਸਰ ਆਦਿ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਆਣੇ
ਆਖਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਧੀ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ, ਸਮਝੇ ਤਿੰਨ ਪੀੜੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਕੀ ਸਿੱਖ
ਅਪਨੀ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਮੂੰਦ ਕੇ
ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਕੌਮ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੌਮ ਦੀ ਜਵਾਨੀ
ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਓ ਅਤੇ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸਿੱਖ
ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆਂ ਕੌਮੀਂ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ
ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਡੇਰਿਆਂ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ-ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋ
ਗੈਰ ਸਿੱਖ-ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਨ, ਦੱਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆ
ਲੇਣਗੇ ?

“ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਬੈਠ ਇਨ ਹੂੰ ਸਮਝਾਏ ਹੈ
ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਬੁੱਧਿ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਹੀਂ ਐ ਹੈਂ॥”

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸੌਚ

ਦਸਮੇਸ਼ ਯੂਥ
ਆਰਗੋਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ
ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਲੋਂ
ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ
ਇਹਿ ਸਾਡਾ ਸਾਡਾ
ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ
ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਛੇਵੀਂ
ਰੈਣਾਵਾੜੀ ਵਿਖੇ
ਤਿੰਨ ਰੋਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖ ਯੂਥ
ਚੇਤਨਾ ਕੈਂਪ

ਲਗਾ ਫਿਟ ਆ

ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਗੱਬਰੂਆਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗਹਿਰੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਿਤੀ ਗਈ। ਜਿਸਦੇ ਮੱਦੇ-ਨਜ਼ਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਵਖਰਾ ਗਰੂਪ ਬਣਾਕੇ ਇਸ ਮਸਲੇ ਉਤੇ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਰਾਏ ਇੱਕਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਇਥੇ ਦੇ ਰਿਹੇ ਹਨ:-

? “ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ-ਜੋ ਮੁੰਡੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖ ਮਤ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀ, ਦੂਜੀ ਵੀ ਕਰਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੱਗ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪ ਨਿਕੂ-ਨਿਕੂ ਜੇਹੇ ਪਟਕੇ ਬੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹਕ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਾ”?

? “ਤਨਸ਼ੀਨ ਕੌਰ-ਬਾਕੀਆਂ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਸਿੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਵੀਂ ਫੈਂਡਸ਼ਿਪ ਕਰਣ ਲਗ ਧੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੱਕ ਜਤਾ ਕੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ”

? “ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ-ਜੋ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਹਨ, ਸੋਹਣੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਤੇ ਦਮਾਲੇ ਸਜ਼ਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼

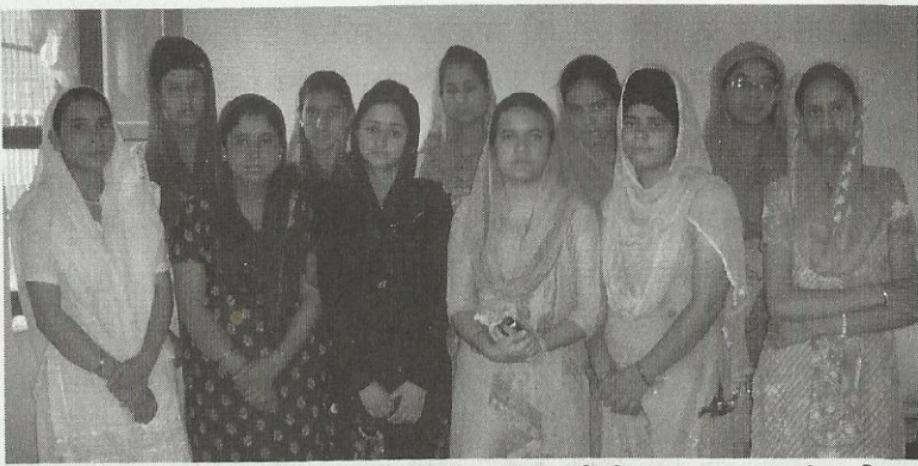
ਮਿਜਾਜ਼ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸਲਿਮ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਵੀ ਫੈਂਡਸਿੱਪ ਅਤੇ ਮੈਰਿਜ਼ ਲਈ ਆਫਰ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖ ਮਾਡਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਕਦੀ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਨਾਂ ਕਰਣ”

? “ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ-ਸਾਡੇ ਗੁਰੂਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਰਾਗੀ-ਸੰਤ-ਪ੍ਰਚਾਰਕ-ਪ੍ਰਧਾਨ-ਆਦਿ ਬੁਲਾਰੇ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਨਵੀਨ ਢੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਖੂਬੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦਸਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਇਕ ਦੁਜੇ ਨੂੰ ਬੱਦਨਾਮ ਕਰਨ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਵਿਚ ਲਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਵੀਰ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਕਦੀ ਸਾਡਿਆਂ ਗੁਰੂਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ? ”

? ਸੁਮਿਤਪਾਲ ਕੌਰ-ਅਸੀਂ ਜਿਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹਿ ਲਈਏ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਪਰ ਜੋ ਕਮ ਫੀਲਡ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੁੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਵੜ੍ਹੇ ਸਕਦੀਆਂ, ਇਕਲੀਆਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਕੈਂਪ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਗੋਨਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਵਰਨਾਂ ਅਸੀਂ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਜਾਕੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੰਨ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਗੁ:ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਲੀਡਰ ਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਸਨ ਕਿ ਵੀਰ ਜੀ ੨-੮ ਸਾਲ ਕੌਮ ਲਈ ਜੇਲੇ ਕੈਂਟਨ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿੱਚਰ ਚਹੂੰ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਨੇ ਕੁ ਨੌਜਵਾਨ ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਵੀਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਆਗੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਇਥੇ ਲੇਖਕੇ ਕਦੀ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਵੀਰ ਜੀ ਸਾਰੇ ਖਰਚ ਕਿਵੇਂ ਅਰੋਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਉਲਟਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਤੇ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀਆਂ ਹੀ ਨਾਂ ਖੋਹ ਲੈਣਾਂ ਦਸੋਂ ਘਾਟ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਆਰਗੋਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਥੇ ਭੇਜਿਆਂ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਤੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ? ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਕੁੜੀਆਂ ਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਮੁੰਡੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਆਗੂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

? “ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ-ਸਿੱਖ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਵਧ ਰਿਹਾ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਸਟਾਇਲ ਕੁੜੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਮੁਖ ਤੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਧੀਆ ਬੀਹੇਵ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਜ਼਼ਲਮ ਜਾਂ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦੇ ਮੁੱਧੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹਣ-ਅੜਨ-ਲੜਣ-ਮਰਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਨਿਰੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਜਿੰਮੈਨ ਵੀ ਕੁੜੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ”।

? ਲੇਖਕ-ਇਹ ਤਾਂ ਤਾਂਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵੀਰੋ- ਭੈਣਾਂ ਜੱਦ ਸਾਡਾ ਲਾਇਫ਼ ਸਾਇਲ ਖਾਲਸਾਈ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਇਸ ਘਾਟ ਵਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਡਿੰਆਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅਗੇ ਨਿਕਲ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਨਸੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਣਾ ਹੱਦ ਬੰਨੇ ਟਪਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਸੇ ਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਹਿਸਾ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਕਮੇਟੀਆਂ-ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਰੋਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਉਲਟਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਖੁਦ ਕਈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਆਦੀ ਤੇ ਵਪਾਰੀ ਹਨ। ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦ ਨਸੇ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਚੌਕੀਦਾਰ ਹੀ ਚੋਰ ਵਾਲੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ?

ਜੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਬਹੁਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈਂ ਕੌਮੀਂ ਸਿੱਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਵਾਕਫ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਵਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਯੱਦ ਵੀ ਸਿੱਖ ਇਕ ਘਲੂਘਾਰੇ ਜਾਂ ਖੂਨੀ ਦੋਰ ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਅਜੇ ਸੈਟਲ ਹੋਣਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਬੂਹੇ ਤੇ ਦੂਜਾ ਹਮਲਾ ਆ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜੁਆਬ ਦੇਂਦਿਆਂ ਜਾਂ ਬਚਾਵ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਕ ਪੀੜੀ ਖਤਮ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਤੋਂ ਹੋਰ ਇਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਲੋੜਵੰਦ ਸਿੱਖ ਪਰਵਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕੌਮੀਂ ਸਿੱਪ੍ਰਟ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਨ ਦੀ ਥਾਂ ਫੁੱਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਸਵੰਦ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਕੌਮੀ ਸਿੱਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣੇ ਤੇ ਬੇ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤੇ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਖਾੜਕੂ-ਜੁਝਾਰੂ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੁੰਡਾ ਬਦਮਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੱਚ-ਹੱਕ-ਕੌਮੀਂ-ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਰ-ਜੋਰੂ-ਜਮੀਨ, ਡੋਟੀ-ਮੋਟੀ ਗਲਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪਰ ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀਰਾਂ ਨੇ 'ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਕ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਦਾ' ਜਾਂ 'ਤਕ ਕੇ ਤੇਰਾ ਹੁੱਸਣ ਸੋਣੀਏ ਹੱਥਾਂ ਹੱਥਿਆਰ ਗਏ'ਗਾਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ :-

'ਬਾਕੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਦ 'ਚ ਸੋਣੀਏ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਦਾਰ ਹਾਂ'।

ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰ ਕਿਸੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਸ਼ੇੜੀ ਜਾਂ ਵੇਲੜ੍ਹ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ,ਤਾਂ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਅੱਤੇ ਸਾਡੇ ਆਗੂ ਹਨ।ਜੰਮੁ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਪਰਾਬਲਮ ਹੈ,ਪਰ ਪੰਜਾਬ-ਦਿੱਲੀ-ਆਦਿ ਵਲ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ "ਕਲੀਨਸੇਵ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰਣ,ਵਿਆਹ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ" "ਜੱਟ ਸਿੱਖ-{ਲੁਆਣਾ-ਰਾਮਗੜੀਆ,ਅਰੋੜਾ... ਸਿੱਖ}ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਲੋੜ'ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।ਹਰ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਸੇ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਕੁਖ ਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਇਸੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦਸ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦਾ ਹਥ ਹੋਂਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮ ਉਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਅਪਨੇ ਕੌਮੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅੱਤੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਨਾਕਾਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੌਮ ਦਾ ਹੱਥ ਵਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅੱਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਰਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।ਅਜਿਹਾ ਸਾਥੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਨਮਤਿ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰਣ ਦੀ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਸਿਖਾਵੇ। ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ:-

"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਸੰਦਿੱਤਿਆਂ ਦੁਮਤ ਵੰਡੈ,ਮਿਤਰ ਅਸਾਠੜੇ ਸੇਈ ।"

ਮੀਡੀਏ ਦਾ ਰੋਲ।

ਅਜ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਨਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨਮਤ ਅੱਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇਹੀ ਕੁਝ ਵੇਖ ਰਹੇ ਤੇ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ।ਫਿਲਮ ਤੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਮਖਹਾਸਿਕ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜ਼ਰ,ਜ਼ੋਰ,ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਣ ਅੱਤੇ ਅੰਡਰਵਲਡ ਦੀ ਦੁਹੀਆਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁਝ ਚੌਗੇ ਅਕਾਚ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਨਾਟਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,ਪਰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।ਸਿੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,ਫਿਰ ਇਹੀ ਹੀਰੋ ਤੇ ਮਾਡਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ 'ਚ ਘਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੋਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕਲੀਨ ਸ਼ੇਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,ਹੀਰੋ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਲਮੀਂ ਨਾਂ ਵੀ ,ਹਿੰਦੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜੋ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁੰਜਦੇ ਹਨ,ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਦੋਸਤ ਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਜੈਸੀ ਸੰਗਤ ਤੈਸੀ ਰੰਗਤ।

ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਨਕਲੀ ਸਿੱਖ ਹੀਰੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉੜਾਉਣਾ, ਫਿਲਮਾਂ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਕੇਸ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੀਰੋਇਨਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਕੌਰ' ਜਾਂ ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਦਾਦੇ ਨੂੰ ਪਗੜੀ ਧਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਕੌਰ ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਹੀਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਖਾਣਾ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਗੱਬਰੂਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੀਡੀਏ ਰਾਹੀਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਫਿਲਮੀਂ ਹੀਰੇ ਨਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਇਕ ਘਾਟ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਜੇਹੀ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਜਸਪਾਲ ਸਿੱਖ {ਮਾਡਲ} ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰਾਲਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵੱਧੀਆ ਕੰਮ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ। ਤਕਰੀਬਣ ਹਰ ਪੰਥ ਦਰਦੀ ਦੀ ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।

ਅਜ ਕਲ ਸਿੱਖੀ ਵਿਰਸੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਟੈਲੀ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਲਾਗ, ਐਕਟਿੰਗ, ਹੀਰੇ, ਕਹਾਣੀ, ਗੀਤ ਤੇ ਐਕਸ਼ਨ ਦੰਮਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬੜੇ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਸਿੱਖ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।

ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਡੇਰੇ, ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤੇ ਪੈਸਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰਾਂ-ਨਗਰ ਕੀਰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਇਲੈਕਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੂਪਏ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਟ੍ਰੈਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਵਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੁਆਬ ਸੀ। “ਅਸੀਂ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਨਗਰ ਕਿਰਤਨ, ਪੱਟਾਕਿਆਂ ਤੇ ਕਿਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਲਈ ਇਖੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ”।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਦਰਦ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕਾਂ ਤੇ ਹੀਰੋਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਬੂ ਮਾਨ, ਅਮਿਤੋਜ ਮਾਨ, ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ, ਰਾਜ ਬੱਬਰ, ਜਿੰਮੀ ਸ਼ੇਰ ਗਿਲ, ਹਰਭਜਨ ਮਾਨ, ਗੁਗੁ ਗਿਲ ਹਰਜੀਤ ਹਰਮਨ ਆਦਿ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ, ਸਿੱਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਨਾਇਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਅਦਾਰਤ ਬੱਡੇ ਪੜਦੇ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਲ ਧਿਆਨ ਜਰੂਰ ਦੇਨ। ਖਾਸਕਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਬੈਠੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪਖੰਡੀ ਸਾਧਾਂ ਤੇ ਲੀਡਰਾਂ ਵਲੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾ ਕੇ ਹਾਲੀਵੁਡ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ 'ਦਾ ਲਾਸਟ ਸੈਮੋਂਗਾਇ' ਜਾਂ '300 ਹੰਡਰਡ' ਵਰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਗਲ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਨੀਆਂ ਨਾਲਾਇਕੀਆਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਟੀ.ਵੀ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਉਤੇ ਮੜ੍ਹ ਕੇ ਪੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੁੜਾ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਢੀ ਹੱਦ ਤਕ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਮਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ

ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਇਨਾ ਵਿਚ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਕੁਝ ਬਾਕੀ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਤਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚਿਆਂ ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦੀ ਪਰਖ ਧਰਮ ਦੀ ਕਸ਼ਟੀ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੌਲ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਮਜ਼ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਾਟ ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ।

ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ....।

ਅਜ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਗਮੀਂ ਵੇਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਸਮਾਂ ਰਿਵਾਜ ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

ਅਧਿਆਤਮਕ ਮਾਰਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਿਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਮਾਹੌਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਗਤ ਦੀ ਰੰਗਤ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹਦ ਤਕ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜੇਕੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਰਹਿਣਾ, ਮਾਂ ਦਾ ਰੋਟੀ-ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਵੇਲੇ ਆਂਢਣਾ-ਗੁਆਂਢਣਾਂ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ ਵਲ, ਵਿਹਿਮ-ਭਰਮ, ਡਰਪੋਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ, ਇਹ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਹ ਨਾ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਮਾੜੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਨਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਨ ਵਿਚ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਨੈਗਟਿਵ ਗੱਲਾਂ { ਢਹਿੰਦੀਕਲਾ } ਵਲ ਧਿਆਨ ਰਖਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ।

ਗਰਬ 'ਚ ਪਲ ਰਹੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਮੈਮਰੀ ਉਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਾਂ-ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵਾਇਰਸ ਵਾਂਗ ਹਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਖਿਆਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡੋੜ-ਸਿੱਖਿਆ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਰਮ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੋਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆਂ ਸੀ ਕਿ “ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਸਿਖਿਆਂ ਕਿਸ ਉਮਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ? ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੁਆਬ ਸੀ, ‘ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ’ ਪ੍ਰੋ. ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ‘ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨ’ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :—“ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਡਾਵਾਂ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਮਧਾਣੀਆਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਜਦੋਂ ਸੁੱਡਾ ਉਠਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੰਨੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਜ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਤੇ ਅਸਲੀਲ ਗਾਣੇ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।” ਪ੍ਰੋ: ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਕੌਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾਂ ਕਿ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਨਾਲੋਂ ਅਚੇਤ ਮਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੇਨਾ ਵਧੇਰੇ ਅਸਰ ਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਉਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਡਾ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਆਲਸ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਚੇਤ ਮਨ ਵਧੇਰੇ

ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ।”

ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਘਰ ਵਿਚ ਕਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ, ਸਿੱਖ ਜਰਨੈਲਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਗਾਥਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਕੋਈ ਪੰਥਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾਂ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਘਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਯੋਧਾਂ, ਦਾਨੀ, ਭਗਤ, ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਕੌਮੀਂ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ:-

“ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ, ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥” .. ਅਤੇ ...

“ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ, ਵੇਖੋ ਇਹੁ ਨਿਆਉ ॥”

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਬਣ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਸੇਕ ਨਾਂ ਲੱਗੇ ਅਗ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ—“ਡੁੱਬੀ ਤਾਂ ਜੇ ਸਾ ਨਾ ਆਇਆ”।

ਸਿੱਖ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਦੋੜ ਅਤੇ ਅਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਨੇ ਮਸ਼ਰੂਦ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਬੱਚੇ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਮੁਨੱਕਰ ਹੁੰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ। ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮੈਰਿਕਾ ਵਿਚ ਅਣਵਿਆਹਾਈਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਦੀ ਗਿੱਣਤੀ ਵੱਧਣ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਜਿਤਾਈ ਗਈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਅਵੇਸਲੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਮੈਰਿਕਾ ਸ਼ਹਿਰ {ਅਲਾਸਕਾ} ਦੀ ਗਵਰਨਰ “ਸਾਗਰ ਪਾਲਿਨ” ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਅਮੈਰਿਕਾ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਰਵੇ ਕਰਨਾ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਲ ਲਈ ਯਤਨ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਆਗੂ ਇਸ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਜੀਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੌਮੀਂ ਧੀਆਂ ਪ੍ਰੱਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ? ਕਿਆ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜੰਮੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨਿਕਲ ਜਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ?

“ਬੜੇ ਖਤਰੇ ਮੇਂ ਹੈ ਹੁਸਨ-ਏ-ਗੁਲਿਸਤਾਂ, ਹਮ ਯੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈ।

ਅੰਦਰ ਤਕ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਆਗ ਕੀ ਲਪਟੇਂ ਹਮ ਯੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ।”

ਵੇਖਣ 'ਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਭਟਕੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਚੇਤੰਨ ਤੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਭਟਕਦੇ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਣ ਦੀ ਬਜਾਈ ਉਲਟਾ ਨਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਂ-ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਕੇ ਮੋਹ ਵਸ ਮੂਰਖ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇਂਦੇ ਹਨ :— ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗੇ ਅੱਖਾਂ ਹੀਂ ਨਹੀਂ

ਉਠਦੀਆਂ,ਜੁਬਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦੀ,ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਨਿਰੇ ਰੱਬ ਦਾ ਰੂਪ ਹਨ,ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਲੌਕ ਸੜਦੇ ਹਨ...।

ਫਿਰ ਮਾਂਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਾ ਉਦੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਿੜੀਆਂ ਚੁਗ ਗਈ ਖੇਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੌਕ ਫਜ਼ੂਲ ਗਲਾਂ 'ਚ ਵਕਤ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਬੇ ਵਜਾਹ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਚ ਨਹੀਂ ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ :-

“ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਆਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ”।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ...।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਜੇ ਗਲ ਕਰੀਏ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਗੁਰਸਿੱਖ ਰਹਿਣੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ-ਸਕੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ,ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਗੁੰਡਿਆਂ,ਸ਼ਰਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਝੌਲੀ ਚੁੱਕਾਂ ਦੀ ਚੰਡਾਲ ਚੌਂਕੜੀਆਂ ਹੀ ਗੁਰੂਦੁਆਰਿਆਂ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ।

ਜੇ ਮਸੰਦਾਂ ਤੇ ਮਹੰਤ ਨਰੈਣੂ ਵਰਗੇ ਕੋਮ ਦੇ ਦੋਖੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇ ਕਦਮ ਅਗੇ ਹਨ। ਵੀਰੋ-ਬੈਣੇ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਬੋਹੁਤਿਆਂ ਗੁਰਦੁਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ-ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਰਪੁਰਬ ਸ਼ਹੀਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਧਾਈ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਵਸ ਦੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਲ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਮੰਣ ਦੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਦੇ ਚਰਣੀ ਸਿਰ ਸੁਟ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਨਸੇ ਛੋੜਨ ਤੇ ਅੰਮਿਤ੍ਰਪਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬੋਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ,ਕੁਝ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਦਾਰੂ ਨੂੰ ਢੂਗ ਲਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।ਸੰਗਤ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਨਸੀਅਤ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਪਨੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪੁਸੀ-ਗਮੀਂ ਵੇਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹਰ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹਿਕ ਤਾਨ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੰਥ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕੌਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਗਵਾਈ ਦੇਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹਨ ? 'ਉਲਟੀ ਬਾੜ੍ਹ ਖੇਤੁ ਕੇ ਖਾਇ'। ਸਿੱਖੀ ਛੁੱਲਵਾੜੀ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗੂ ਬਨਾਇਆ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੈ,ਕਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ?

ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਡਰਜ਼

ਪ੍ਰਚਾਰਕ-ਗ੍ਰੰਥੀ-ਰਾਗੀ-ਸੇਵਾਦਾਰ ਜੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਤਨ ਦੇਹੀ ਤੇ ਕੋਮੀ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਕੇ ਨਿਭਾਉਣ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਰਮਕਾਂਡ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਵਾਲ ਵੀ ਵਿੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਮਾਂ-ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਿਆਂ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ-ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ-ਗਮੀਂ ਵਿਚ ਕਈ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮੋਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਕਲਾਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨਮਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਰੇ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਦੁਖ ਤਾਂ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਵੀਰਾਂ-ਭੇਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਲਟਾ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਬਿਪਰਵਾਦ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਰਾਗੀ-ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੀ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਹੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਪੰਥ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਵੀ ਹਨ, ਜੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇਕ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਚੜਦੀਕੜਾ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਐਸਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ, ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਨਾਵਾਕਫ ਬੰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। 'ਰੋਟੀਆਂ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਤਾਲ' ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਲਾ ਹੈ ਜਾਗਨ ਦਾ। ਕੋਮੀ ਫਰਜ ਨਿਬਾਹੁਣ ਦਾ।

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ...

ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਖਾਸਕਰ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋ ਰਹੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਕਰਕੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਣ ਲਈ ਚੇਤਨ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 'ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨ ਗਿਰਾਵੈ' ਤਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਗਲ ਇੱਕਲੀ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਬਾਗੀ ਹੋਣ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿਚ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਕਈਂ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਘਬਰਾਉਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਘਬਰਾ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਾਹਮਨੇ ਵਾਲਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਭਾਰੂ ਹੋ

ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਓਂ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਉਤੇ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਂ ਦੇ ਢੁਲੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੰਗਾ।

ਥੋੜੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਦੋ ਘੜੀਆਂ, ਇਕ ਦੋ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੱਡੇ ਬਣਾਉਣ ਲੰਗਾ।

ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਿਲ੍ਹੇ ਹੁੰਗਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ, ਮੁੱਢ ਥੀਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਣਾਣੀਆਂ ਦਾ।

ਸੋਨ ਪੜ੍ਹੇ ਦੋ ਅਸੀਂ ਜੁਆਨੀਆਂ ਦੀ, ਮੁੱਲ ਤਕਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ।

ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਕਰਕੇ,ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਹੈ,ਉਥੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗੈਰ ਧਰਮ ਦੀ ਬੀਬੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਲੜ ਲਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ,ਇਸਾਈ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਕਿ ਅਜ ਤਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਤਨਜ਼ੀਮ ਨੇ ਦੂਜੇ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਰਾਹੀਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਕਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਾੜੀ ਹਰਕਤ ਲਈ ਕਰਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ,ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਣ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜੱਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲ੍ਹਵਾੜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ।ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਕਿਸੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ।

ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ-ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਤੇ ਕੌਮ ਪ੍ਰੱਤੀ ਬਣਦੀਆਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਯੋਗ ਮੌਕਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਰਲ ਮਿਲਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ ਲਈ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਸੁਖਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਸੁਮੱਤ ਦੇਨ ਵਾਲੀ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਖਿਆ ਹੈ।ਹੁਕਮ ਹੈ :—“ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਠਸ ॥”

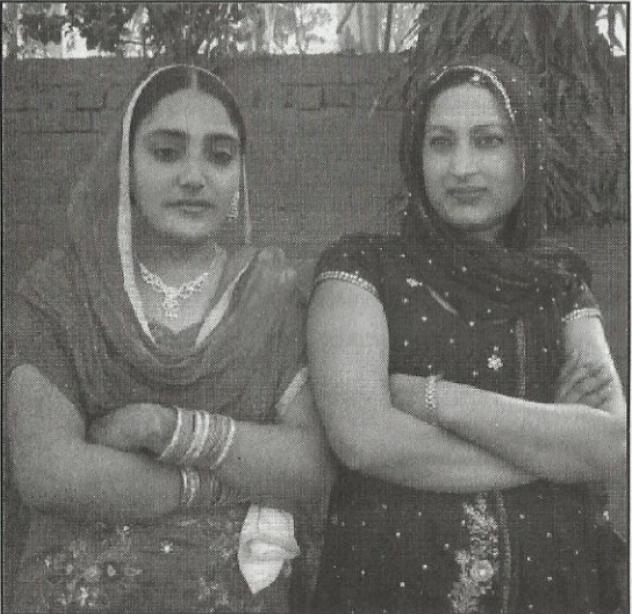
ਸਿੱਖ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਜੱਥੇਬੰਦ ਹੋਣ.....

ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ
ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ
ਕੋਈ ਮੱਜਬੂਤ ਤੇ ਵੱਡੇ
ਪੱਧਰ ਦੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ
ਨਹੀਂ। ਬੀਬੀਆਂ ਦੇ ਹਕ
ਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਗਲ
ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਵਿਚ
ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਮਾੜੀ
ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਦੁਖਦਾਈ ਗਲ ਹੈ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਤੇ
ਪੁਜਾਰੀਵਾਦ ਵਲੋਂ ਐਰਤਾਂ
ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖੀ
ਹਨਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸੰਘਰਸ਼

ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਤੇ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨਾ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਯੋਗ ਸਥਾਨ
ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਵਿਚ ਜੇ ਪੁਜਾਰੀਵਾਦ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ
ਸਾਹਿਬ{ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ}ਅੰਦਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਣ ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸ਼ਰਮ ਵਾਲੀ ਗਲ ਵੀ ਹੈ।

ਇਹ ਗਲਾਂ ਇਸ ਸੰਕੇ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਿੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ
ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਥਾਂ ਮਨਮਤ ਦਾ ਪਸਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖਾਲਸਾਵਾਦ ਦੀ ਥਾਂ
ਬਿਪਰਵਾਦ ਅਪਣੇ ਪੈਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਤੇ
ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਗੁੱਜਰ ਕੌਰ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਲਾਡਲੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ
ਅਪਣੇ ਕੌਮੀਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨਮਤਿ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾਨੀ ਤੇ ਸੁਖਮਣੀ
ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਬਣਾਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਨੀ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਣ ਤੇ

ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਕਦੀ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇੰਝ ਨਿਰੇ ਪਾਠਾਂ ਨਾਲ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਉਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਨਾਂ ਹੀ ਕੌਮ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਣ ਤੇ ਫਿਰ ਮਨਣ ਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਆਬਹੂ ਨੂੰ ਰੋਂਦਨ ਲਈ,ਮੋਕੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਹੀ ਜੱਥੇਬੰਦ ਹੋਕੇ ਲਗਾਮ ਕਸਨ ਲਈ ਅਗੇ ਆਉਣ।

ਇਸ ਲਈ ਬਹਿਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਗੁਰੂਦੁਆਰਿਆਂ-ਕਾਲਜਾਂ-ਸਕੂਲਾਂ ਡੇਰਿਆਂ-ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ,ਹਫਤੇ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਟਡੀ ਕਲਾਸਾਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ,ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚਾਰ,ਸਿੱਖ ਮਸਲੇ,ਸਿੱਖ ਸਿੱਧਾਤ,ਕੌਮੀ ਮਸਲੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਲ,ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਸਾਂ 'ਚ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਤਕ {੧੯੮੪ ਤੋਂ ੨੦੧੧ ਤਕ} ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਚਨਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ,ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਤੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੇ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲਾਸਾਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨੀਆਂ ਚਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਜ ਕਈਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਬਰਾ ਛੱਪ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਈਂ ਰੇਡੀਮੋਡ ਦੀ ਦੁਕਾਨਾ,ਡਾਕਟਰ ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਤੱਤਵਾਂ ਨੇ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਥੋਂ ਉਹ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲੀਲ ਫੋਟੋ-ਮੂਵੀਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਵਿਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰਾਂ ਬਲੈਕਮੇਲ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸੈਂਕਡੇ ਕੈਸ ਹਨ,ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਈਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲੋਂ ਮਿੱਠੀਆਂ-ਮਿੱਠੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ,ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੇਪ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਮੁੰਡੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।ਜੇ ਕਈਂ ਅਮੀਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਿਪ-ਰਿਕਾਡਿੰਗ ਕਰਕੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਈਂ ਵਾਰ ਅੱਲੜ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤੇ ਰਾਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇਕੇ ਅਜਿਹੇ ਕਲਿਪ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।ਅਜਿਹੇ ਕੋਸਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਣ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾਂ ਬੜੀ ਅਹਿਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ,ਜੇ ਉਹ ਅਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝ ਜਾਣ ਤਾਂ...।ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਜਦ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਤੇ ਕੰਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ,ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ,ਅਗਰ-ਮਗਰ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦੀ ਜਾਲ ਵਿਚ ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਵਕਤ ਬਰਬਾਦ ਕਰਣ ਲਗ ਪਵੇ,ਉਸ ਲਈ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਾ ਓਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਰਾਹੋਂ ਬਦਲਨੇ ਵਾਲੋਂ ਕੀ ਰਾਹੋਂ ਮੇ ਕਟ ਗਈ, ਜੇਹੀ ਹਾਲਤ ਬਣ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ : - “ਡਗ ਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬੋਰਾ ।”

ਇਸ ਵਾਸਤੇ :-

‘ਉਠੋ ਸਿੰਘਣੀਓ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਵੋ, ਨਵਜ਼ ਪਹਿਚਾਣੋ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ’
ਹਿੰਦੀ ਅਖਬਾਰ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ...।

ਸਿੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪੜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੇ ਅਖਬਾਰ ਉਚ ਅਕਾਰੀ ਤੇ ਮਿਆਰੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਇਹੋ ਜੇਹੋ ਅਖਬਾਰ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ-ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਵੇਖ-ਵੇਖ ਕੇ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਬਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਪੜ੍ਹ ਚੁਕੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੰਥਕ ਰਸਾਲਾ ਜਰੂਰ ਲਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੰਮੂ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰ ਲਿਆਕਤ ਜਾਫਰੀ ਨੇ ਖੂਬ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਗਰ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਮੇਰੇ ਆਜ ਕਾ ਅਖਬਾਰ ਗਿਰ ਜਾਤਾ।

ਜਵਾਂ ਬੱਚੀ ਕੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਮੌਮੌਰਾ ਕਿਰਦਾਰ ਗਿਰ ਜਾਤਾ”।

ਪਾਖੰਡੀ ਬਾਬਿਆਂ-ਸਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਕੇ ।

ਪੰਜਾਬ ਵਾਂਗ ਹੁਣ ਜੰਮੂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਖੰਡੀ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧਣ ਲਗ ਪਈ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈਂ ਨਾਵਾਂ ਹੇਠ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਵਰਤਕੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਜਮਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਸੂਤੌਸ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈਂ ਸਾਧ ਵੀ ਜੰਮੂ ਵਲ ਰੁਖ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੈਂਕੜੇ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਬੇ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਧ ਉਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਣ ਦਾ ਕਈਂ ਰਸਾਲਿਆ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕੇ ਕਈ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਚੈਕਅੱਪ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਛਾਪ ਚੁਕਿਆ ਹੈ।

ਸਾਧ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਰਹੀਮ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ..., ਸ਼ਿਕਾਂਗੇ ਵਾਲਾ, ਭਨਿਆਰਾ ਤੇ ਸੁਆਮੀਂ ਨਿਤਿਆਨਂਦ, ਅਚਾਰੀਏ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਰਮਾਂ ਸਮੇਤ ਕਈਂ ਸਾਧ ਇਨਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਗ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜੰਮੂ ਦੇ ਇਕ ਪਾਖੰਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਾਧ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀਂ ਅਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਇਕ ਮਾਸੂਮ ਜੇਹੀ ਬਚੀਂ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢਕੇ ਅਪਨੀ ਇਕ ਅਖੰਡੀ ਚੇਲੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਚੇਲੀ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਤੇ ਸਾਧ ਬਾਰੇ ਕਈਂ ਬਾਰ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਓਹੀ ਗਲ-ਸਾਡੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਕਰੋ... ਦਾ ਜੁਆਬ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਈਂ ਡੇਰੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦੀਆਂ

ਚੇਲੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਐਸ਼ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਲਤ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੇ। ਉਦੋਂ ਪਖੰਡੀ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਚੇਲੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਾਨਾ ਸੋਖਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਉਜ਼ਿਕ ਕਲਾਸਾਂ, ਮਸਾਜ ਕੇਂਦਰ, ਬਿਊਟੀ ਪਾਰਲਰ, ਏਕ ਕਲਾਸ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

‘ਅੰਨਾਂ ਕੀ ਭਾਲੇ ਦੇ ਅੱਖਾਂ’

ਇਸ ਬਦਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਤਾ ਰੱਟਨੀ ਮੰਤਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇ ਸਾਧ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਣ ਦੇ ਢੰਗ ਸਿਖਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਢੋਂਗ ਅਤੇ ਸਾਧ ਜੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਖੰਡੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਈ ਮੌਜਾਂ। ਬੱਥੂ ਮਾਨ ਠੀਕ ਆਖਦਾ ਹੈ :

‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਗਲ, ਰਬ ਦੀ ਤਖਤੀ ਪਾ ਤੀ।’

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਉਦੋਂ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਟਿਆਰ ਕਿਸੇ ਰਾਮ ਰਹੀਮ, ਨਿਤਿਆਨੰਦ, ਤੇ ਜਗੋੜੇ ਦੇ ਬਿੱਸਤਰ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਬਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਇਹ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨਾ ਆਖੀਏ, ਬਾਨਾਰਸ ਕੇ ਠਗ”।

ਹੁਣ ੬-੧-੨੦੧੧ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਖਬਰ ਹੈ। ਬਿੰਦਰਾਬਨ ਦੇ ਅਚਾਰੀਏ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਸਾਧ ਨਿਤਿਆਨੰਦ ਸੁਆਮੀਂ ਉਤੇ ਅਪਣੀਆਂ ਚੇਲੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਲ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾ ਕੇ ਵੇਚਨ ਤੇ ਬਲਤਕਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਸਾਧ, ‘ਸੰਤ ਸ਼ਿਵਮੂਰਤੀ ਇੱਛਾਦਾਰੀ’ ਤੋਂ ੫੦੦ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧ ਧੰਦੇ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਹੈਡ-ਦਲਾਲਨ ੨੬ ਫਰਵਰੀ ੨੦੧੦ ਦੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ‘ਸਨਮ ਪੰਜਾਬਣ’ ਦਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਧੁ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਦੀ ਇਕ ਚੇਲੀ ਵਲੋਂ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਖਤ ਦੀ ਕਾਪੀ,

ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਸਾਧ ਦੇ ਪਰਦੇ ਉਘੇੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪਣੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਆਈ.ਬੀ.੨ ਚੈਨਲ ਨੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਕਾਪੀ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਡਾ:ਸੁਖਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਦੋਕੇ ਦੀ ਲਿਖਤ 'ਖਾਲਸਾਈ ਜਾਹੋ ਜਲਾਲ' ਵਿਚੋਂ}

ਵਲ:- ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ

ਵਿਸ਼ਾ:- ਸੱਚੇ ਸੌਦੇ ਵਾਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਵਲੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੰਬੰਧੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ,

ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਡੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਸਿਰਸਾ {ਹਰਿਆਣਾ} ਵਿਚ ਸਾਧਵੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸੈਂਕੜੇ ਕੁੜੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੮ ਘੰਟੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਸਾਡਾ ਇਥੇ ਸਰੀਰਕ ਸੌਂਸਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੇਰੇ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬੀ.ਏ.ਪਾਸ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਹਾਰਾਜ ਵਿਚ ਅੰਨੀ ਸ਼ਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੀ ਮੈਂ ਸਾਧਵੀ ਬਣੀ।

ਸਾਧਵੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰਮੀਤ ਦੀ ਇਕ 'ਖਾਸ ਚੇਲੀ ਸਾਧਵੀ ਗੁਰਜੋਤ ਰਾਤੀਂ ੧੦ ਵਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਮੈਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਪੈੜੀਆਂ ਉਤਰ ਕੇ ਥੱਲੇ ਗਈ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਬੈਡ ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਟੀ.ਵੀ. ਦਾ

ਰਿਮੋਟ ਫ਼ਿਲੀਆਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਬਲ੍ਲੁ ਫ਼ਿਲਮ{ਅਸਲੀਲਫ਼ਿਲਮ}ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਡ 'ਤੇ ਇਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਪਿਆ ਸੀ।ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਗਈ।ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਟੀ.ਵੀ.ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾ ਲਿਆ।ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰੀਬ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।ਮੇਰਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਅਨੁਭਵ ਸੀ।

ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਕੜ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ 'ਚੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੇਲੀ ਬਣਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣਾ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਚੁਕੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਭੇਟਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਿਰਾਜ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਲੇ ਕਿ ਇਸ 'ਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਬ ਹਾਂ।ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਰਬ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਲੇ:

੧.ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ੩੬੦ ਗੋਪੀਆਂ ਸਨ,ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਲੀਲਾ ਰਚਾਉਂਦੇ ਸਨ।ਤਾਂ ਵੀ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਬ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

੨.ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਤੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਦਬਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।ਤੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਪੱਕੇ ਸਰਧਾਲੂ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਹੈ।ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ।

੩.ਸਰਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਅਸਰ ਹੈ।ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੈਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਲੋਕ ਸਾਥੋਂ ਮਦਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।ਉਹ ਸਾਥੋਂ ਪੈਸਾ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।ਉਹ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਢਵਾ ਦਿਆਂਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਮਰਵਾ ਖਪਾ ਦਿਆਂਗਾ।ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ।ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਡੇਰੇ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਫ਼ਕੀਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਗੁੰਡਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਰਵਾ ਚੁਕੇ ਹਾਂ।ਅਜ ਤਕ ਉਸਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਉਘ ਸੁਘ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ।ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਲੀਡਰਾਂ,ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੇਹ ਖਾਈ।ਮਹਾਰਾਜ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ

ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ੨੫-੩੦ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਡੇਰੇ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ੩੫-੪੦ ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਲੰਘਾ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਕੁੜੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੀ.ਏ., ਐਮ.ਏ., ਬੀ.ਐਡ. ਆਦਿ ਡਿਗਰੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਨਰਕ ਭੋਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਵਿਚ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਿਟੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਦੀਆਂ, ਸਿਰ ਤੇ ਪਟਕਾ ਬੰਨਦੀਆਂ, ਮਰਦਾਂ ਵਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਬੰਦਿਆ ਨਾਲ ੫-੧੦ ਛੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖਲੋ ਕੇ ਗਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਦੇਵੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਦੀ ਜੂਨ ਭੋਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਛਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਂਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਅੱਛੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ{ਮਹਾਰਾਜ਼} ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਹਾਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡੇਰੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮੰਦੀ ਸੋਚ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।

ਜੇ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਡੇਰੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕਿਤੇ ਗਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਬਠਿੰਡੇ ਦੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦਸ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀਆਂ ਚੇਲੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਟਾਪਾ ਚਾੜ੍ਹਿਆਂ। ਰੀੜ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿਚ ਫਰੈਕਚਰ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬੈਂਡ 'ਤੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੇਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਛੱਡ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀਂ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਸ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਰੂਕਸੇਤਰ ਦੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਵੀ ਡੇਰਾ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਡੇਰਾ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਡੇਰਾ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਡੇਰੇ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੇਵਾਦਾਰ/ਗੁੰਡੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਗਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਸਾ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁੜੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਡੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਸਣ ਤੋਂ ਡਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਡੇਰਾ ਛੱਡ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੇ ਡਰੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਸ ਰਹੀਆਂ।

ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਿਰਸਾ, ਹਿਸਾਰ, ਫਤਿਆਬਾਦ, ਹਨੂਮਾਨਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੇਰਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਡੇਰੇ ਦੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਬੀਤੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਰਹੀਆਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਦਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦਸਣਾ ਚਾਹੰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀ ਜ਼ਰੀਏ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ੮੦-੯੦ ਕੁੜੀਆਂ ਸੱਚਾਈ ਬਿਆਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸਾਡੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜ਼ਾਂਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪਤਾ ਚਲ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਚੇਲੀਆਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸਨੇ ਸਾਡਾ ਕੁਆਰਾਪਨ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਗਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏਗੀ ਕਿ ਮਹਰਾਜ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਡੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

-ਇਕ ਦੁਖੀ ਅਬਲਾ।

ਫੈਸ਼ਨ ਦਾ ਦੋਰ ਹੈ

Back To Sikhism

ਉਹ ਪਸੰਦ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ।

“ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਹੁੰਦੀ ਏ,
ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਖਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖੂਬਸੂਰਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,
ਖੂਬਸੂਰਤ ਖਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।” ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ :-
“ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ,

ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥{੪੧੪}” ਅਤੇ :-

“ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥{੧੩੨}

ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਰੱਬੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ
ਪਖੰਡ ਵਜੋਂ ਪਾਠ ਤੇ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਜਾਵੇ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੰਟੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ 'ਰੱਤੇ
ਇਸਕ ਖੁਦਾਏ' ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੋਹਣਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ

ਮਨੁੱਖ ਫੈਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਹਣਾ
ਦਿੱਖਣ ਲਈ। ਪਰ ਕਈਂ ਵਾਰ ਬੇ ਢੰਗ
ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸ਼ਨ, ਕਈ ਲੋਕਾਂ
ਨੂੰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਦੀ ਥਾਂ ਹਾਸੇ ਦਾ ਪਾਤਰ
ਬਣਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਬੰਦੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ
ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ
ਵਿਚ ਹਜਾਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਸੂਰਤ
ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਬੋਹਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨਹੀਂ
ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਖਿਆਲਾਂ
ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਕਰਕੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ

ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ :-

“ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ॥{੮੧੨}”

ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਾ ਕਡ ਲੈਣਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੋਹਣਾ ਹੀ ਨਾ ਬਣੇ । ਨਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੇ ਸੋਹਪਣ ਵਲ ਵੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਕਹਿਨ 'ਜੇ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਹਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹੁੰ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਬ ਕਿਨ੍ਹੁੰ ਸੋਹਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡੇ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਦਸਤਾਰ ਬੰਨਣੀ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਾਨਾਉਂਦੇ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਹਿਰੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਹ ਖਾਲਸਾਈ ਜਾਹੋ ਜਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੰਡੇ ਵੱਡੇ ਹੋਕੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਬਸ ਢਿੱਲੀ ਜੇਹੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਬਨਦੇ ਹਨ ਉਤੋਂ ਬੇ ਢੰਗੇ ਕਪੜੇ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜੋਕਰ ਜੇਹੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਕੁਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਟੈਕ ਕਰਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ : - ਜੇ ਸੋਹਣੀ ਸੋ ਸਿੱਖਣੀ , ਜੇ ਜਲ੍ਹ ਸੋ ਸਰਦਾਰ।

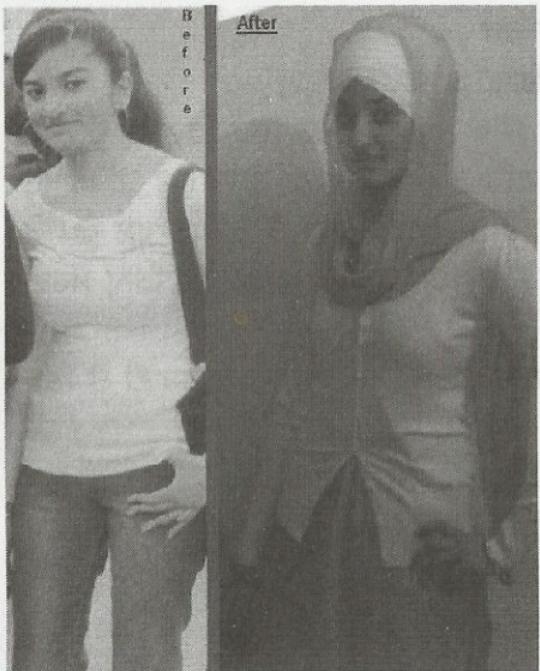
ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕੁੱਝ ਫੈਸ਼ਨ ਛੇਦਕ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ ਫ੍ਰੈਸ ਸਾੜੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਸੈਕਸੀ ਕਪੜੇ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਪਾਣ ਦੀ ਮਨਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਇਹ ਕੋਈ ਪਾਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਲਕੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਰਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮੁਗਲ ਹਾਕਮਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੁਲਾਮੀਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨ੍ਹਾਂ ਨੱਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਨੱਥਾਂ ਤੇ ਬਾਲੀਆਂ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਨੱਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਗਈ ਨਕੇਲ ਦੀ ਲਖਾਇਕ ਹਨ। ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਝਾੜਿਆਂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਏ ਗਏ ਹੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੁੱਝ ਬੀਬੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਵਲ ਵੇਖ ਕੇ ਸਿਰਤੇ ਬਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸੰਦੂਰ ਜਾਂ ਲਪਿਸਟਿਕ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਆਹਾਂ ਵਿਚ ਜੈ ਮਾਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਕਰਮ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੰਝ ਕਰਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਨਵੇਕਲਾ ਪਨ ਖਤਮ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ :-

“ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥

ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ , ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ {ਪੰਨਾ-੧੬}

ਅਰਥ-ਉਹ ਕਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਣੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਘੁੱਟਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰਮ ਆਵੇ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਾਣੇ ਜਾਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਣ ਵਿਚ ਬੁਰੇ-ਵਿਕਾਰੀ ਖਿਆਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਜਰਬਾ ਕਰਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹੋ ,ਤਾਂ ਵਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੋਕਿਆਂ ਤੇ ਵੇਖ ਲੈਣਾ ਜੋ ਕੁੜੀਆਂ ਸੋਹਣੇ, ਪਰ ਸਾਧਗੀ ਵਾਲੇ ਕਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਰ ਢੱਕਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਮ ਮੁਢਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ 'ਕਿੱਦੀ ਸੋਹਣੀ ਲਗਦੀ ਏ ਇਹ ਕੁੜੀ' ਵਿਆਹ ਦੀ ਗਲ ਚਲਾਈਏ ਸਚੀ ਮੁਚੀ ਕੁੜੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੈ ਆਦਿ-ਆਦਿ.....। ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਧ ਨੰਗੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪਤਲੇ ਜੇਹੇ ਕਪੜੇ ਫਿਰ ਡੁਪਟਾ ਸਿਰ ਦੀ ਥਾਂ ਮੋਡੇ ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । 'ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਬਈ ਇਹ ? ਕੀ ਬਲਾ ਏ ? ਉਦਰ ਵੇਖ ਕੀ ਐਟਮ ਏ....ਆਦਿ-। ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ :-“ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ, ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ॥”

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਤਮਾਮ ਮਤ ਦੇ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਮਰਧ ਵਲੋਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਾਮਨ ,ਕੁਲੱਖਣੀ ,ਮਰਧ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ,ਭਗਤੀ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਦਿ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦਿਰਕਾਰਿਆ ,ਫਿਟਕਾਰਿਆ ,ਭੰਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਔਰਤ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਖੱਤ੍ਰ ਕੇ ਕਈ ਨਾਹਰੇ ਲਾਏ ਸਨ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜਨਣੀ ,ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਮਰਿਆਦਾ ਇਕਸਾਰਤਾ ਕਾਇਸਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ,ਛੋਟੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨੇਕ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਕਈ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਉਪਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆਂ ਸੀ। ਅਜ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁੱਝ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿੰਦਨਜ਼ੋਯ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀਆ ਹਨ। ਜੋ ਮੁਗਲਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਦਿਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਖ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਲੋਂ ਦਸੇ ਗਏ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਢਾਲ ਕੇ ਔਰਤ ਦੇ ਢਿੱਗਦੇ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਵੇ।

ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲ ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵੀਡੀਓ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਤੋਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦਾ ਛਪਣਾ ਆਮ ਜੇਹੀ ਗਲ ਹੈ। ਬਿਗਾਨੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਆਬਰੂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਵੀਂ ਜੰਗ ਵਿਚ ਉਤਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੜ੍ਹੇ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਝੂਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਈਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ਸੜਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਬਰ ਕਰਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਨੌਜਵਾਨ !ਪੜੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਜੇਹੇ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਕੇ ਪਿਛਾਂਹ ਮੁੜ ਰਹੇ ਹਨ।ਆਸੀ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਹੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਨੈੜਿਊਂ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਯਤਨ ਅਰੰਭੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਲੱਗੇ ,ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਜਨਕ ਹਨ।ਜਿਸ ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ,ਕਾਲਜ,ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ,ਮੁਟਿਆਰਾਂ,ਐਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਲਮੀਂ ਦਾਸਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਕੁਝ ਇਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਹੀ ਕਰਣ ਤੇ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ,ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵੀਡੀਓ ਕਲਿਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਤਕ ਪੁਜ ਚੁਕੇ ਸਨ।ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਸੋਚਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਕਿ ੧੨-੧੪ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਬੜੀ ਥੇ ਸ਼ਰਮੀਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੋਚ ਤੋਂ ਅਦਾਵਾਂ ਖਿਲਾਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵੀਡੀਓ ਕਲਿਪ ਬਣਵਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ,ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਈਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਤੇ ਬਲੈਕਮੋਲਿੰਕ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਗਿਣਤੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਹੈ।ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮੀ ਗਲੈਮਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰਣ ਦਾ ਜਨੂਨ ਸਵਾਰ ਹੈ,ਜਿਵੇਂ ਮਿਸ ਜੰਮ੍ਹ ਅਨਾਰਾ ਗੁਪਤਾ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ,ਜਿਸਦੇ ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ

ਮੁਸਲਿਮ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜੰਮ੍ਹ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਏ ਹਨ, ਮੁਸਲਿਮ ਜੱਬੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੇ ਪੂਰੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਹਾ-ਹਾ ਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਣ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਾਂ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ, ਮੁਸਲਿਮ ਅਵਾਮ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ-ਜਾਇਦਾਦ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਵੀ ਦਸਭੇਸ਼ ਯੂਥ ਆਰਗੋਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ, ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਸਨਾਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਿਮ ਆਗੂ ਜਾਂ ਜੱਬੇਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਅਸੀਂ ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ ਸਦਕਾ ਆਪ ਹੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ੧੯੮੮ ਤੇ ੧੯੮੯ ਵੇਲੇ ਇਹ ਨਾਹਾਰੇ ਲਾਏ ਸਨ : -
“ਐਸਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਾਇਗੇ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ”

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫਰਕ ਬਸ ਇਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿੱਖਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ।

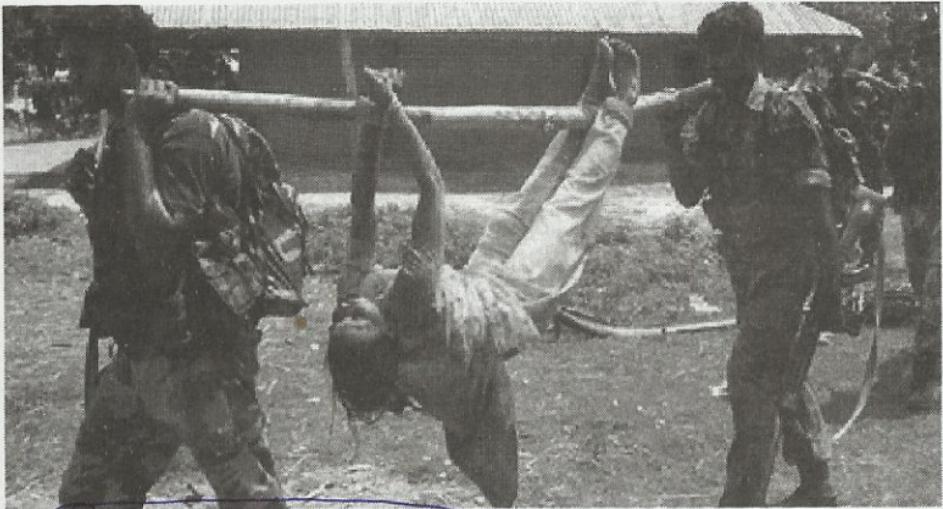
‘ਵਕਤ ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ, ਢੰਗ ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ।

ਨਾਦਰਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮੌਹਰੇ, ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਏ।’ {ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ}

ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਖਸ਼ ਸ੍ਰ. ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੇਜੀ ਵਲੋਂ ਲਿੱਖੀ ਰਿਪੋਟ ਚੋਂ ਚੰਦ ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ:-

“ਉਪਰੋਸ਼ਨ ਰੱਕਸ਼ਕ ਸਮੇਂ ਇਕ ਬਹੁਤ ਨੀਤੀ ਫੌਜੀ ਕਮਾਂਡਰ ਬਿਗੋਡੀਅਰ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਐਸੀ ਨਸਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ “ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਾਂਵਾਂਗੀਆਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੋਗੀਆਂ {ਜਲੂਸ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿਆਂਗੇ}” ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੌਰਾਨ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ੧੯੮੯ ਨਵੰਬਰ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਅਭਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਏਹੀ ਮਕਸਦ ਸੀ।

ਫਿਰ ਕੂੰ ਜੱਥੇ ਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਭੂੰਮਿਕਾ...।

ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਂਆਂ ਜਿਨੀਆਂ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਕੌਮਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਬਲ ਬੂਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੱਜਬੂਰ ਕਰ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਦੇਕੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਸਕਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਸ਼ੰਕਰਚਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਨਸਲਘਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ।

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਕਮਾਂ ਵਲੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਨਸਲਘਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸਾਈਅਤ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਹਕੂਮਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਥਾਂ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਰੀਬੀ ਤੇ ਅਨਪੜਤਾ ਵਿਚ ਜੀ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦੇ ਉਚ-ਨੀਚ, ਦੀ ਵੰਡ ਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿੱਸਟਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਕੇ ਇਸਾਈ ਮਤ ਵਲ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਵਰਤ ਕੇ ਅਪਣੇ ਮਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ, ਅਸਾਮ, ਕਲਕੱਤਾ, ਕੇਰਲਾ, ਆਦਿ ਸਟੇਟਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਅਜ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੌਥਾ ਮਤ ਇਸਾਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਤਿਨ ਹੋਰ ਘਟ ਗਿਣਤੀ ਕੌਮਾਂ ਹਨ, ਪਾਰਸੀ, ਜੈਨੀ ਤੇ ਬੋਧੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਕੱਟਰਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਮਾਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਹਿੱਸਾ {ਸ਼ਾਖ} ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਪੂਜਾ ਲਈ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਅਗਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਹਨ ਸਿੱਖ,ਫਿਰ ਇਸਾਈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ... ਫਿਰ ਹਿੰਦੀ ਹਿੰਦੂ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ-ਹਿੰਦੂਰਾਸ਼ਟਰ ਜਿੰਦਾਬਾਦ...।

ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹਿੰਦੂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਹਿੰਦੂ ਕੱਟਰਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ
ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖ
ਗੁਰੂਆਂ, ਸਿੱਖ ਸਿੱਧਾਤਾਂ, ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦਾਂ, ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਦੁਆਰਿਆਂ, ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਉਤੇ ਸਮੇਂ
ਸਮੇਂ ਤੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵੀਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸੀਡੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਖਰੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਗਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਜ ਗਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸਿੱਖ
ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਤੇ ਇਹ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਹਮਲੇ
ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਬਾਕੀ ਧਰਮਾਂ ਚੋਂ ਵੀ ਕਈ ਤਨਜ਼ੀਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ
ਹਮਲੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਇਹ ਮਨੁੰਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ
ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਈਂ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ
ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ: ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ, ਸ੍ਰ. ਸਰੂਪ ਸਿੱਘ
ਨਾਰੰਗ ਨੇ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਵਿਚ, ਧਰਮੀਂ ਫੌਜੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਵੈ ਜੀਵਨੀ
ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:- ਹਿੰਦੂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ
ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਸਲ ਘਾਤ ਲਈ ਇਕ ਵੱਡੀ ਯੋਜਨਾ ਲੀਕੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ
੧੫ ਤੋਂ ੩੫ ਸਾਲ ਦੇ ਹਰ ਸਿੱਖ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਣ ਲਈ ਹੀ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਪਰੇਸ਼ਨ
ਆਦਿ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਟਰਵਾਦੀ ਹਿੰਦੂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ 'ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧੀ ਕਰਣਾ' ਨਾਂ ਦਿਤਾ ਸੀ।
ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਮਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਇਸ ਨਸਲਘਾਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ
ਨੰਵਬਰ ੧੯੮੪ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚਾੜ ਸੱਕਿਆ। ਜਿਸ ਦੀ ਨਾਕਮੀ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਜੱਜਬ ਕਰਣ ਲਈ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਦਲ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਾਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :

'ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ ਏਕਤਾ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਦਾ ਪਰਚਾਰ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ
ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਗਰਕ ਕਰਣ ਲਈ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ
ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ੨੯ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:-

" ਐਸ ਵੇਲੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹਿੰਦੂ ਇੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸਿੱਖ ਦੀ
ਪੱਗ ਲਾਹੁਣ ਵਾਸਤੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ ਏਕਤਾ ਈ ਨੂੰ ਮੁਕਦੀ ਉਪਰੋਂ ਸਾਡੇ
ਨਾਲ ਡਰਾਮਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਰਿਆਂ {ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ }
ਦੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਧੁਨੀ ਇੱਕ ਆ ਕਿ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ 'ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਵਾਲਾ
ਸਿੰਘ {ਸਿੱਖ} ਤੇ ਕੌਰ ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਜੱਜਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ... ।"

ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ ਦਾ ਗੁਪਤ-ਸੰਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ...

੨ ਜਨਵਰੀ ੨੦੦੧ ਵਿਚ ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਨੇ ਗੁਪਤ ਕੋਡਵਰਡ-ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਫੀ ਨੂੰ ਬਿੱਟਿਸ਼ ਸਿੱਖ ਕੌਸਲ ਵਲੋਂ ਛਾਪੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ 'ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਘਲੂਘਾਰੇ' ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਇਥੇ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ।

‘ਜੈ ਸਿਰੀ ਰਾਮ 411/ 3003H/RSS/C3 / ਸਰਕੁਲਰ...।

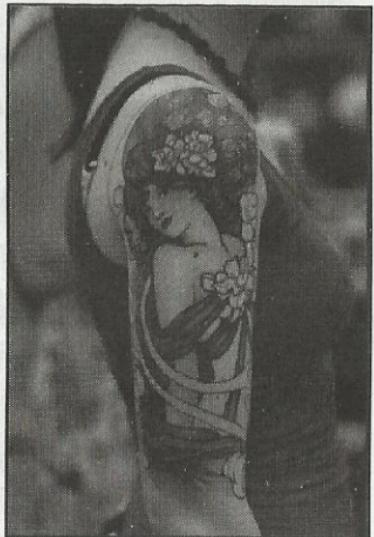
? ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਮੇਂ ਲਾਨਾ ਹਮਾਰਾ ਧਰਮ ਕਰਤਵਯ ਹੈ, ਇਸ ਕੇ ਲੀਏ ਅਭਿਆਨ ਤੇਜ਼ ਕੀਆ ਜਾਏ।

? ਅਵਰਣਾਂ-ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮੁੜ ਜਿਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅੰਬੇਦਕਾਰ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ{ਦਲਿਤਾਂ} ਵਿਰੁਧ ਲੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

{ਸਾਧ ਦੇ ਕਤਲ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀਆ ਨੂੰ ਮੋਕਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜੋ ਦਲਿਤ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਅਪਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸੇ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜੱਜਬਾਤੀ ਜਾਂ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਕੇ ਚੁਕਿਆ ਗਿਆ ਕਦਮ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਫਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।}

? ਡਾਕਟਰਾਂ ਕੈਮਿਸਟਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਤਵ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆਂ ਜਾਵੇ, ਸਿੱਖਾਂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ, ਇਸਾਈਆਂ, ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਦਵਾਈਆਂ ਤੇ ਨਕਲੀ ਟੀਕੇ ਦੇ ਕੇ ਅੰਪੰਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

? ਸਿੱਖਾਂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਇਸਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆਂ ਜਾਵੇ, ਫਾਂਡੇਵਾਲਾ ਵਾਲਾ {ਕੁਡਵਰਡ} ਫਾਰਮੂਲਾ

ਜਾਰੀ ਰਖਣਾ।

? ਸਿੱਖਾਂ,ਪੱਟੀ ਦਰਜ ਜਾਤਾਂ ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਾਇਆ

ਜਾਏ।{ਇਸੇ ਨਿਤੀ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਰੰਗਤ ਦੇਕੇ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ}

? ਫਸਾਦਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਵਰਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ,ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ,ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸੂਰਤ ਵਾਲੇ {ਕੌਡਵਾਦ}ਮਾਡਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।{ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦਿਲੀ,ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਗੁੱਜਰਾਤ,ਇਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਉੜੀਸਾ ਆਦਿ,ਦਲਿਤਾਂ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਇੰਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ}

? ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਮੱਗਰੀ,ਸਟਿੱਕਰ,ਕਲੈਂਡਰ,ਆਦਿ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।ਰਮਾਇਣ ਕਥਾ ਅਤੇ ਜਗਰਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

? ਸਿੱਖ ਅਵਰਨਾ ਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤ੍ਰੀਮਤਾਂ {ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ}ਨਾਲ ਗੰਘਰਬ {ਗੁਪਤ}ਨੀਤੀ ਵਾਲੇ ਜਿਣਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੁਵਤੀਆਂ {ਬੱਚੀਆਂ}ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨੰਗਿਆਂ ਕਰਕੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੇ ਵੀਡੀਓ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ।

{ਅਸੀ ਪਿੱਛੇ ਸੈਕਸ ਸਕੈਂਡਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹੁ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ...ਇਸੇ ਨਿਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ }

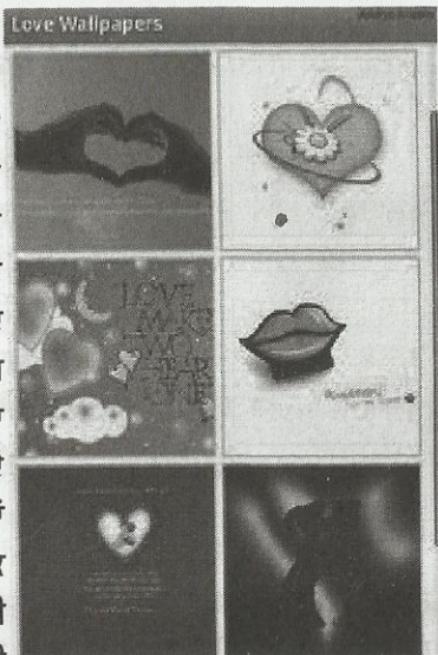
? ਇਲੈਕਟਰੋਨਿਕ,ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਏ ਤੇ ਮੁੰਕਮਲ ਕਬਜ਼ਾ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ।

{ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹਾਸਾ ਉੜਾਣਾ,ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰੋੜ ਮੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਣਾ,ਅਣਗੋਲਿਆਂ ਕਰ ਦੇਨਾ,ਅਤਵਾਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਣਾ ਇਸੇ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਿਸਾ ਹੈ}

? ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿਚ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ, ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆਂ ਜਾਵੇ...”

ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਛੁਹ-ਸਹਿਯੋਗ ਨੀਤੀ

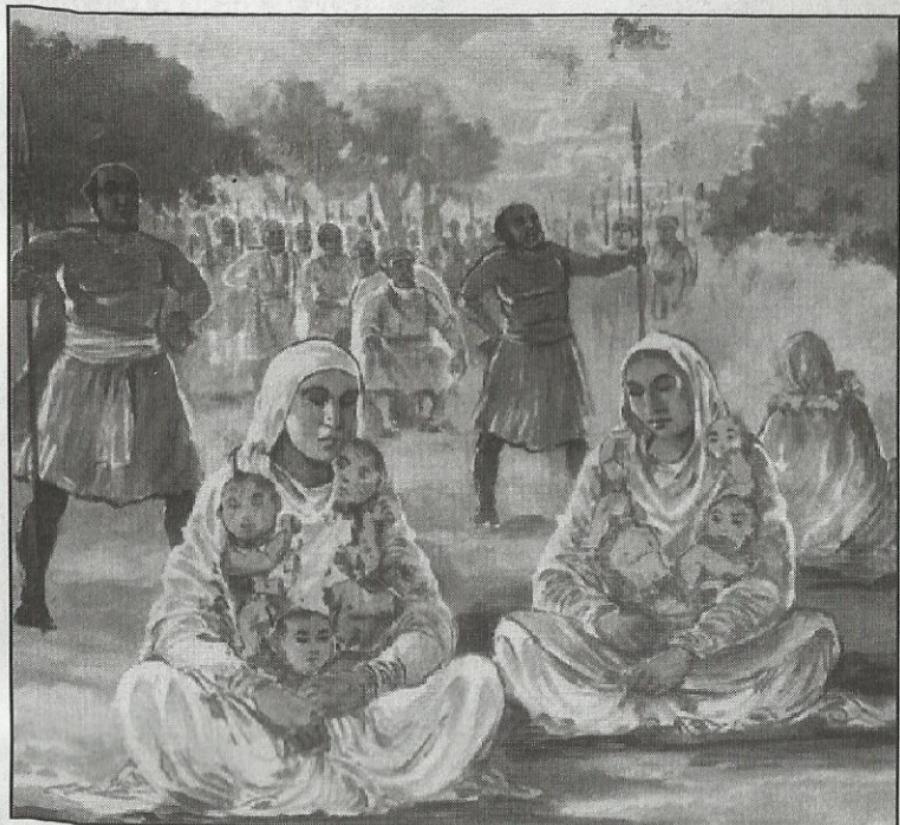
ਜੰਮ੍ਹ ਕਾਲਜ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕ ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸੋ {100}ਪੰਜਾਬੀ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਈ.ਟੀ.ਟੀ ਕੌਰਸ ਲਈ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ,ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਜਿੰਨੀ ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ,ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਐਡਮਿਸ਼ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋ ਕੁੜੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦਲਿਤ-ਸਿੱਖ ਪਰਵਾਰਾਂ ਚੋਂ ਸਨ।ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣ,ਇਕ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਗਲ ਹੈ।ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਵਿਚ ਇਸਾਈ ਸਕੂਲ,ਹਸਪਤਾਲ,ਚਰਚਾਂ ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਇਨਾ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅੰਦਰ ਵਧਦੀ ਭੀੜ ਤੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਜਾਤਾਂ,ਮਜ਼ਬਾਂ,ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਪਿਆਰ,ਸਤਿਕਾਰ,ਰੋਟੀ-ਕਪੜਾ-ਮਕਾਨ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ 'ਗਰੀਬ ਕਾ ਮੂੰਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗੋਲਕ' ਵਰਗਾ ਹੈ।ਇਸ ਵਿਚ ਫਰਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਬਣੇ ਪਰ ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇੰਝ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ।ਚਲੋ ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕੱਟਰਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀਆ ਦੀ ਨੀਚ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਰਗਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ,ਚਲੋ ਮਨੁਖਤਾ ਦਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

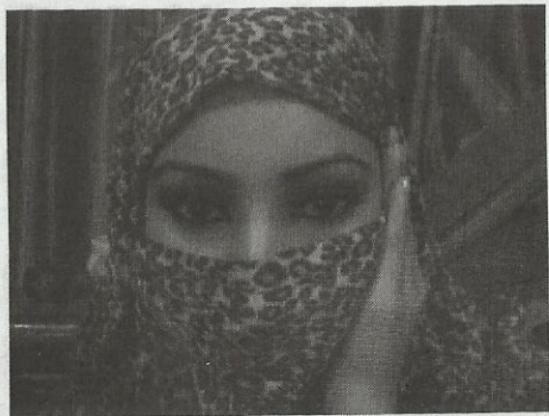
ਜੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਸਿੱਖ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜਵੰਦ ਤੇ ਗਰੀਬ ਸਿੱਖ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਭੜਾਈ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸਹਿਯੋਗ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ

ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੂਰੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਤਾਂ-ਗੋਤਾਂ-ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਮਣਵਾਦ ਦੀ ਖੱਡ ਵਿਚ ਛਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਧਰਮ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁੰਡੇ ਹੇਠ ਕਰ ਲਵੇ ਪਰ ਫਿਲ ਹਾਲ ਤਾਂ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਗਲਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਕਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਕਦੋਂ ਤਕ ? ਸ਼ਾਇਦ ਜਦ ਤਕ ਕੌਮ ਦੇ ਹਰ ਮਰਧ-ਐਰਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਗ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਹ ਕੌਮ ਦਾ ਦੁਖਦਾਇਕ ਅਧਿਆਏ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲੌਕ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਖੋਖਲੀਆਂ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਖਲੀਫਾ ਮੁਵਮੈਂਟ ਦਾ ਗੁਪਤ-ਸੰਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ

ਕੁਝ ਕੋ ਮੁਸਲਿਮ ਜਮਾਤਾਂ ਦਾ ਚੰਗ ਵੀ ਫਿਰਕੂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤ, ਯੂ.ਕੇ., ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਮੇਤ ਕਈ ਮੁੱਲਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਜਾਣ ਦੀ ਦੋੜ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀਆਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਉਥੇ ਕੋਈ

ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਕੋਈ ਠਿਕਾਣਾ, ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਸਤ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਵੀਆਂ, ਬੇਘਰ ਕੰਮ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਦੀ ਮਾਰੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਸੌਕੀਨਾਂ, ਚੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨਾਂ ਗਰੂਪਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਕੇਲ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮ ਫਰੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੁਜੇ ਟਾਪਕ [ਹੱਡ ਬੀਤੀ] ਵਿਚ ਗਲ ਕਰਾਂਗੇ।

ਇੱਥੇ ਹੁਣ ਜਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ ਖਲੀਫਾ ਮੁਵਮੈਂਟ ਵਲੋਂ ਅਪਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਚੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਸਤਾਰਾਂ ਦੀ, ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਇਕ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਜੱਗ ਜਾਹਿਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਤੱਤੀਕ-ਨੰਬਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

? “ਸਲਾਮ ਵਾਲੇਕਮ—ਜਦ ਤਕ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਕੇ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਇਹ ਮੁਵਮੈਂਟ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

? ਜੇ ਕਾਫਰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।

? ਇਹ ਕੰਮ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਪੱਛਮ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ

ਵਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ, ਕਾਲਜ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਯੁਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਬਹਿਤਰੀਨ ਸਥਾਨ ਹਨ।

? ਸਿੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਣ-ਫਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਨੇੜਤਾ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਗਿੱਫ਼ਟਾਂ ਤੇ ਖਾਣਪੀਣ ਦੀਆਂ, ਪੈਗ ਦੀਆਂ, ਮੌਕੀਨ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸਾਨੀ ਰਹੇਗੀ....।

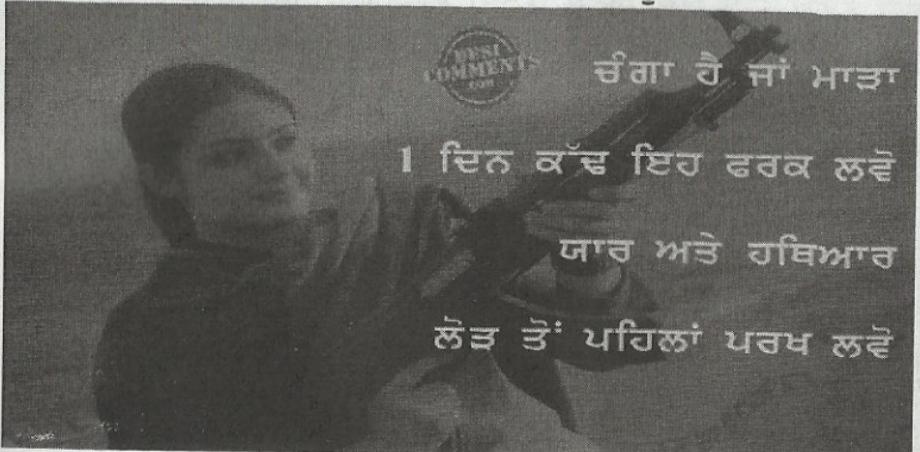
? {ਬੇ ਸੱਕ ਇਨਾ ਗਲ੍ਹੁੰ ਵਿਚ ਤਿਨਕੇ ਮਾਤਰ ਵੀ ਸਚਾਈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕ ਆਦਿ ਕੁੜੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੇ ਇਹ ਤਜਰਬਾਂ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ। ਸੇਬ ਦੀ ਪੇਟੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ ਦੋ ਸੇਬ ਤਾਂ ਸੜਿਆਂ ਨਿਕਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਗ ਚੌਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਨਾ ਚਹੀਦਾ}

? ਕੁੜੀਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੀਰੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਹੀਰੋ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਣ....।

ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਡਾ ਹੈ ਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਫੰਡ ਤੇ ਹੋਰ ਮਦਤ ਕਰੋ।

ਰੀਅਲ ਖਲੀਫ਼ਾ ਮੁਵਮੈਂਟ

ਨੋਟ-ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਮਸਜਿਦ ਬਰੀ ਪਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੁੰਹਮਦ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਹਰਕਤ ਦਸਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਕਈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਕਨੂੰਨੀ ਤੇ ਆਰਥਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਖਾਲਸਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰਕ ਅਤੇ ਬੋਧਿਕ-ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਕ ਅਕਾਲ ਦੇ ਓਟ ਆਸਰੇ ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਮਪੁਰੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਤਹਿਯਾਵ ਹੋਨ ਤਕ ਜੂਝਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਆਗੂ...

ਸਮੁੱਚੀ ਕੌਮ ਉਤੇ ਸਰੀਰਕ, ਸਾਹਿਤਕ, ਸਭਿਚਾਰਕ, ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪੱਖੋਂ ਹਮਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੇ ਕੁਝ ਅਖੌਤੀ ਆਗੂਆਂ-ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਕੌਮ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਰਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ' ਵਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਿਪਰਵਾਦ ਕੌਮੀਂ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਕਾਉ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਮਲੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈਂ ਅਖੌਤੀ ਸੰਤ, ਬਾਬੇ, ਭਾਈ ਨਿਰੇ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਸਭ ਹਮਲੇ ਪਛਾੜ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਡੀਂਗਾਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਰ ਹਮਲੇ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਡਤ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ਨੇ ਬਾਬਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਹਮਲਾਵਰ ਮਾਰ ਦੇਣੇ ਜਾਂ ਅੰਨੇ ਕਰ ਸੁੱਟਨੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਬਾਬਤ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ :-

“ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ॥ ”

ਅਜੋਕੇ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਵੀ “ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨ ਗਿਰਾਵੈ” ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਢਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ

ਪੱਥ ਦੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ।

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦਾ/52

ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮਾਧੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖੌਤੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮੀਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੈ ਕਹਿਕੇ ਪਲਾ ਝਾੜ ਲੈਣਗੇ। ਬੇਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੌਮ ਦਾ ਜਾਗਰੂਕ ਹਿੱਸਾ ਅਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ

ਬਣਦਾ ਰੋਲ ਆਪੇ ਅਪਣੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝ ਕੇ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੋ,ਜਦ ਤਕ ਯੋਗ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਦਾ। ਪੰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਹੈ! ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਘਟੋਂ-ਘਟ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁਧ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ,ਕੌਮੀ ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕੌਮ ਤੇ ਭੀੜ ਬਣ ਜਾਨ ਤੇ ਇਕ ਸੁਰ ਵਿਚ ਅਵਾਜ਼ ਜਰੂਰ ਬੁਲੰਦ ਕਰਿਆ ਕਰਣ।ਆਪਸੀ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਵੀਚਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਨ। ਮੀਡੀਏ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਬਾਜ਼ੀ ਕਰਣ ਨਾਲ ਕੌਮੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ?

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਦਕ ਨੂੰ ਮੁਗਲ,ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹੇ,ਜੇਲਾਂ,ਲਾਲਚ,ਅਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਕਤਲ,ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਟੋਟਿਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪਰੋ ਕੇ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤੇ ਗਏ,ਚੱਕੀਆਂ ਪਿਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ,ਆਖਰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸਿੱਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਹਰ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿੱਦਕ ਅਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣੇ ਪਏ ।

ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਸਰਦਾਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜਕਾਲ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਰਾਜਕਾਲ ਤੋਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਤਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਸਿੱਖ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਣੀ,ਰਹਿਨੁਮਾਈ,ਐਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਮੱਤੀਆਂ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਅਜੋਕੀਆਂ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਹਨ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨਜਾਚ ਸਿੱਖਣੀ ਹੈ,ਸੇਧ ਲੈਣੀ ਹੈ । ਆਖਰ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਅਟਲ ਭਰੋਸਾ, ਕੌਮ ਲਈ ਅੱਖਾਹ ਜੱਜਬਾ,ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਤੇ ਪੰਥ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ ਲਈ ਜੁੜ ਮਰਣ ਦਾ ਚਾਹਾ।ਜੱਦ ਤਕ ਸਿੱਖ ਪਰਵਾਰ ਅਪਨੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਸਿੱਧਾਤਾਂ, ਗੁਰਮਤਿ ਰਹਿਣੀ, ਜੁਝਾਰੂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਰਖਣ ਗੋ।ਉਦੋਂ ਤਕ ਕੋਈ ਵੀ ਹਮਲਾ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗਲਵਕੜੀ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ।

“ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ”।{ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ}

ਭੱਟਕਦੇ ਹੋਏ ਕੱਦਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ

? ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਖੜਗ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਤਕ ੧੯੮੪ ਤੋਂ ੨੦੧੧ ਤਕ ਦੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਲਾਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰੂਦੁਆਰਿਆਂ, ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਡੇਰਿਆਂ ਜਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪੜਿਆ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੋਰਾਨ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਨਾਇਕਾਂ ਤੇ ਖਲਨਾਇਕਾਂ, ਗੱਦਾਰਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਕ ਜਾਨਕਾਰੀ ਰਖੀ ਜਾਵੇ।

? ਸਿੱਖ ਬਚਿਆਂ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਘੁੰਮਣਾ-ਫਿਰਣਾ, ਮੌਬਾਈਲ ਦੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੇ ਖਾਸਕਰ ਪੜਣ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ। ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਦੋਸਤਾਂ-ਸਹੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਾ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

? ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ {ਦੋਸਤੀ} ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਲਜਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੇਲੇ ਖਾਸਕਰ ਟਿਊਸ਼ਨ ਵੇਲੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਕੂਲ-ਟਿਊਸ਼ਨ ਵੇਲੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇ।

? ਸਿੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖੋ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ਟੀਵੀ ਚੈਨਲ, ਅੱਖਬਾਰਾਂ, ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਮਿਆਰ ਵੇਖ ਕੇ ਲਗਵਾਏ ਜਾਨ।

? ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਸੱਕ-ਜਾਂ ਸਖ਼ਤੀ ਕਰਨੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅੰਨੀ ਮਹੋਬਤ ਅਧੀਨ ਹਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ।

? ਸਿੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਤਿਓਹਾਰ, ਵਰਤ, ਸਰਾਪ, ਰਖੜੀ, ਦੀਵਾਲੀ, ਕਰਵਾਚੌਥ, ਵਿਸ਼ਕਰਮਾਂ ਡੇ, ਪੱਡਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤਰੀਕਾਂ ਪੁੱਛਣੀਆਂ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਤਿਓਹਾਰ ਤੇ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਟੋ ਜਾਂ ਮੁਰਤੀ ਨੂੰ ਧੂਫ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤੇ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਨਾ, ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਕਰਮ ਕਾਂਢ ਹੈ। ਇਕ ੧੯੮੪ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇਸ ਬੁੱਤ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

? ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਵਲੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਲ ਡੈਸ ਸਾੜੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧ ਨੰਗੇ-ਅਸਲੀਲ ਕਪੜੇ ਪਾਉਣਾ, ਬਾਲਾ 'ਚ ਸੰਦੂਰ ਲਗਾਉਣ, ਬੂਹੇ ਤੇ ਤੇਲ ਚੋਣਾਂ, ਜੈ ਮਾਲਾ

ਕਰਨੀ,ਬਿਸਤਰ ਮੰਜੇ ਦਾਨ ਕਰਣੇ,ਵਹਿਮ,ਭਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਕਰਮਕਾਂਡ ਕਰਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਸਿਰਦਾਰਨੀ ਵਾਲੀ ਅੱਡਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

? ਸਿੱਖ ਨੇ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ-ਸੰਤ-ਸਾਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਣਾ,ਸਿਰਫ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਫਤਹਿ ਬਲਾਉਨੀ ਹੈ।

ਕਈਂ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਅਨਜਾਨ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਟੇਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਅਖੋਤੀ ਸੰਤ ਤਾਂ ਮੱਥੇ ਟੇਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਝ ਕਰਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਲਟਾ ਆਸੀਨਰਵਾਦ ਦੇਕੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ।

ਇੰਝ ਕਰਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਕ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟ ਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਰੱਬੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਣ ਤੇ ਝੱਟ ਡੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ

“ ਜਬ ਇਹ ਗਹੇ ਬਿੱਪਰਨ ਕੀ ਰੀਤ,ਮੈਂ ਨਾ ਕਰੋਂ ਇਨਕੀ ਪਰਤੀਤ ”

ਦਾ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ।

? ਬਚਿਆਂ ਕੋਲ ਬਾਹਰੋਂ ਮਿਲੇ ਕਪੜੇ,ਫਾਲਤੂ ਗਿੱਫਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ,ਜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ ? ਜਾਨਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

? ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਫਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੇ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ,ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾਇਕ ਸੀਡੀਆਂ,ਸ਼ੱਸਤਰ ਆਦਿ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਕੇ ਦਿਉ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਣ।

? ਹਰ ਸਿੱਖ ਘਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੰਥਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਜ਼ਰੂਰ ਲਗਵਾਉ। ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬੋਲੋ। ਗਿਆਨ ਹਰ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਰਖੋ ਪਰ ਯਾਦ ਰਹੋ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ,ਵਾਸੀ ਅੰਨਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ,ਜਨਮ ਕੇਸਗੜ ਸਾਹਿਬ,ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਬੇਗਮਪੁਰਾ।

? ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਨਦ ਕਾਰਜ ਵੇਲੇ ਜਾਤ-ਗੌਤ ਨਾ ਪੁੱਛੋ ਜੱਟ,ਭਾਪਾ,ਲੁਬਾਣੇ, ਪੁਣਛੀ, ਮੁੜਫਰਾਵਾਦੀ, ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਮੱਜੁਬੀ, ਸ਼ਡਉਲਕਾਟ ਆਦਿ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਨੀ ਮੱਤ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀਂ।ਸਿੱਖ ਨੇ ਇਸ ਮਨੁੱਖੀ ਵੰਡ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ।

ਕੀ ਅਜ ਅੰਰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ ?

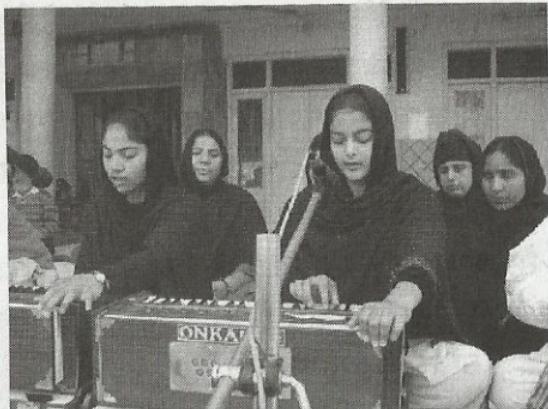
ਸ਼ਰਤ ਅੰਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਕੀ ਹੋਂ ਕੁੱਛ ਪਾਬੰਦੀਆਂ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਦਾ ਹਕ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ ਪਰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕੌਮਾਂ/ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਕਈ ਮਨੁੱਖਾਂ {ਖਾਸਕਰ ਅੰਰਤਾਂ} ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਕਮਾਂ, ਅਖੋਤੀ ਉੱਚ ਜਾਤੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਮਰਦਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੋੰਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇ ਗੁਨਾਹ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਛੁਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕਈ ਲਹਿਰਾਂ ਚਲ ਰਹੀਆ ਹਨ।

ਇੱਕਲੇ ਭਾਰਤ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਟੇਟਾਂ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦੀ {ਖਾਲਿਸਤਾਨ} ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾਤ-ਪਾਤ, ਖੇਤਰੀਵਾਦ, ਉੱਚ-ਨੀਤ, ਨਸਲ ਭੇਦ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉਤੇ ਕੋਈ ਜੁਲਮ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਤਕਰਿਆਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਾਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਆਬਰੂ, ਧਰਮ ਅਸਥਾਨ, ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਆਵਾਮ ਉਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਚੋ ਪਾਸੜ ਹਮਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ੧੯੪੨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖ ਤਾਂ ਅੱਜ, ਮੁੱਗਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ

ਦੌਰ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਲਈ ਨਿਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਨੀਯਮ-ਸਿੱਧਾਂਤ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੁਝ ਬਦਲਾਵ

ਆਇਆ ਹੈ। ਨਿਰੇ ਹਾਕਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ। ਬਲਕੇ ਸਿੱਸਟਮ ਵਿਚ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ।

ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਅਜ ਦੀ ਔਰਤ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਪਰਸਨਲ ਲਾਇਫ਼ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜੋਕੀ ਔਰਤ ਜਿਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜੂਝਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਸੀ-ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਰਦ ਦੀ ਗੁਲਮ ਬਣਾਈ ਰਖਨਾ ਚਾਹਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਤਕ ਔਰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਹੋਠ ਦਬਾਈ ਰਖਿਆ? ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਨੀਆਮ-ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਔਰਤ ਨੇ ਪਾਬੰਧ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅੱਜ ਤੋੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਗੁਲਮੀਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਮੁਗਲ ਤਾਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਤਾਂ ਅਜ ਵੀ ਵੱਟੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਝ ਹੀ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਔਰਤ ਅੱਜ ਵੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦਾ, ਮਰਧ ਲਈ ਮਨ ਪਰਚਾਵੇ ਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਨ ਵਾਲਾ ਸੌਦਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਫਿਰ ਔਰਤ ਦੀ ਇਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਰਥ ਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਲ ਗੁਲਮੀ ਵੇਲੇ ਵੀ ਵਿਕ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਵਿਕਾਉ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

“ਸ਼ਰਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਕੀ ਹੈਂ ਕੁਛ ਪਾਬੰਦੀਆਂ।

ਇਨ ਪਾਬੰਦੀਓਂ ਕਾ ਜੋ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਵੋ ਅਸਲ ਮੌਲ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ।”

ਚੋੰਕੀਦਾਰ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਦਾ ਹੋਕਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੀਂਦ ਖਰਾਬ ਕਰਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕਰਣ ਲਈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੋਕੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਸਨਲ ਲਾਇਫ਼ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਨਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਵਾਂਗ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਦੇ ਹੋਕੇ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ.....। ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਥ 'ਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਣ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ।

ਐਂਡ ਬਾਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਰਾਇ।

? ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਫਿਲਾਸਫਰ 'ਅਰਸਤੂ' ਐਂਡ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾ ਮੁਕੰਮਲ ਸੈਅ ਆਖਦਾ ਹੈ- ਜਿਥੇ ਕੁਦਰਤ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਈ ਉਥੇ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲੈ ਲਿਆ।

? ਗੋਟੇ'ਵਰਗੇ ਜਰਮਨ ਸੌਚਵਾਨ ਨੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਗਲ ਸਾਬਤ ਕਰਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਵਿਚ ਰੂਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

? ਚੈਸਟਰਫ਼ੀਲਡ' ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਐਂਡ ਬਾਬਤ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਨੀ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗਲਤੀ ਹੈ।

? ਸੰਕਰਾਚਾਰੀਆ' ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਸਤਰੀ ਇਕ ਬੰਧਨ ਹੈ।

? 'ਨੈਪੋਲੀਅਨ' ਦਾ ਕਹਿਨਾ ਹੈ- ਇਸਤਰੀ ਇਕ ਧੋਖਾ ਹੈ।

? ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ' ਦੀ ਸੌਚ ਵਿਚ-ਬਦਲੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂ ਐਂਡ ਹੈ।

? 'ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ' ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ- ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸਤਰੀ ਹੈ।

? 'ਅਰਸਤੂ' ਦੀ ਰਾਇ-ਹੁਕਮ ਕਰਨਾ ਤੇ ਮਨਾਉਣਾ ਮਰਦ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

? ਗੋਰਖਨਾਥ' ਨੇ ਤਾਂ ਐਂਡ ਨੂੰ ਬਘਿਆੜਣ ਤਕ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਹੈ।

? ਸੁਕਰਾਤ' ਆਖਦਾ ਹੈ- ਇਸਤਰੀ ਸਭ ਬੱਦੀਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਆਦਮੀਂ ਦੀ ਨੱਫਰਤ ਨਾਲੋਂ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ।

? ਵਿੱਕਟਰ ਹਿਊਗੋਂਦਾ ਦਾਵਾ ਹੈ-ਆਦਮੀਂ ਔਰਤ ਦੇ ਖਿੱਡੋਣੇ ਹਨ ਤੇ ਔਰਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ।

? ਤੁਲਸੀਦਾਸ'ਔਰਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਸੂ,ਛੌਲ ਤੇ ਗਵਾਰ ਮਨੁਖ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਛੌਲ ਗਵਾਰ ਸੂਦ੍ਰ ਪਸੂ ਨਾਰੀ,ਸਕਲ ਤਾੜਨ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੜੇ ਘਟ ਵਿਦਵਾਨ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਖਾਸਕਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੱਤ ਹਿੰਦੂ,ਬੋਧੀ,ਜੈਨੀ,ਯੋਗੀ,ਸਨਿਆਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮੰਨੂੰ ਸਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆਂ ਦਿਰਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਔਰਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਗਲ ਘੁਟਿਆ ਹੈ ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਤਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹੁੰਚ।

ਬੁਧ ਮਤ-

ਵਿਚ ਔਰਤ ਭਿੱਖਸੂ ਮਰਦ ਨਾਲੋਂ ਉਚੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ। ਬੁਧ ਇਜ਼ਮ ਦਾ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਔਰਤ ਨਦੀ ਵਿਚ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਭਿੱਖਸੂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਡੁਬਣ ਵਾਲੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਹੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾਂ ਹੋਵੇ।

ਜੈਨ ਮਤ-

ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਨਾ ਹੈ:-“ਜੈਨ ਆਚਾਰਯ ਹੇਮ ਚੰਦ੍ਰ “ਇਸਤਰੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਬੀਜ,ਨਰਕ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਦੀਵਾ,ਗਮਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਸਿਖਰ,ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਮੂਲ ਤੇ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ।”

“ਦਿੰਗਬਰ ਜੈਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਭਗਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ,ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਮਰਦ ਦੇ ਜਾਂਮੇ ਵਿਚ ਜਨਮ ਨਾ ਲੈ ਲਵੇ।

ਯਹੂਦੀ -

ਕੁਜ ਯਹੂਦੀ ਕਬੀਲੇ ਅਜ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਹੋ ਰੱਬ ਜੀ ਤੇਰਾ ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ,ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਫਰ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਸਤਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ।”

ਇਸਾਈਅਤ-

ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਦੀ ਪਦਵੀ ਬੜੀ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਸਾਈ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਸੌਮਾਂ ਤੇ ਸਾਧਨ ਇਸਤਰੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਬਣਾਕੇ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਡੇਗਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਤਾਂ ਕਾਮ ਚੇਸਟਾ ਲਈ ਇਕ ਰਿਆਇਤ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਰਧ ਤੇ ਟੇਕ ਰਖਦੀ ਹੈ। ਔਰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਜੀਵਨ ਤੇ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹਕਦਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਇਸਤਰੀ ਲਈ ਸਹਿਜ, ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਬੌਧਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਂ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਐਰਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੇਟਿੱਪਾਲ ਦਾ ਕਹਿਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁਖ ਦਾ ਭਲਾ ਇਸੇ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਂਵੀਂ ਨੂੰ ਛੂਹੇ ਤਕ ਨਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ

“ਸੈਤਾਨ” ਨੇ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਫਾਹੁਣ ਲਈ ਜੋ ਜਾਲ ਫੈਲਾਏ ਇਸਤਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਫੰਦਾ ਹੈ। ਈਸਾਈਆਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਐਰਤ ਅਜ ਤਕ ਪਾਦਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ।

ਇਸਲਾਮ

ਨੇ ਮਰਦ ਨੂੰ ਚਾਰ ਐਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ-ਨਿਕਾਹ ਕਰਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਰਦ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੋ ਐਰਤਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਰਾਬਰ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਮਰਦ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਐਰਤ ਨੂੰ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੁਰਕੇ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਮਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ । “ਸੂਰਾ -{੨ ਵਰਸ ੨੨੩}ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :— ਖੁਦਾ ਬੰਦੇ ਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੀ ਐਰਤ ਤੇਰੇ ਲੀਏ ਜਮੀਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਤੁਮ ਉਸਕੇ ਜਬ ਤਕ ਚਾਹੋ ਜੋਤ ਸਕਦੇ ਹੋ।” “ਹਦੀਸ-{੧:੨੬੮}ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :— “ਅਨੱਸ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਏਕ ਘੰਟੇ ਮੇਂ ਬਸ ਬੀਬੀਓਂ ਸੇ ਮਿਲਤਾ ਥਾ। ਜਬ ਅੱਨਸ ਕੋ ਪੂਛਾ ਗਿਆ ਕਿਆ ਉਨ ਕੇ ਪਾਸ ਇਤਨੀ ਤਾਕਤ ਥੀ ? ਅੱਨਸ ਕਾ ਜਬਾਬ ਥਾ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਮੇਂ ਤੀਸ ਮਰਦੋਂ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਥੀ ।” “ਹਦੀਸ {੨:੬੪} ਅਧਾਸ਼ਾ ਕਹਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਛੇ ਸਾਲ ਕੀ ਥੀ ਜਬ ਰਸੂਲ ਨੇ ਉਨ ਸੇ ਨਿਕਾਹ ਕੀਆ ।” “ਹਦੀਸ-{੨:੮੮} ਤੇ ਜਿਕਰ ਹੈ :— “ਰਸੂਲ ਕੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲੀਏ ਬੇਟੇ ਕੀ ਪਤਨੀ ਸੇ ਨਿਕਾਹ ਕਰਣੇ ਕੀ ਇਜਾਜਤ ਦੀ ਥੀ।” “ਬੁਖਾਰੀ {ਅੰਕ ੪:੪੬੪ ਪੰਨਾ ੩੦੫}—

“ਇਮਾਰਹਨ ਬਿਨ ਉਸੈਨ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਕਿ ਜਬ ਮੇਨੇ ਦੋਹਜਕ{ਨਰਕ}ਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਾ ਤੋਂ ਵਹਾ ਐਰਤੋਂ ਕੀ ਗਿੱਣਤੀ ਯਾਦਾ ਥੀ।” ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹਦੀਸ-{ਅੰਕ ੩:੮੨੬} ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਲੜਕੀਓਂ ਕੋ ਕਹਾ ਥਾ ਕਿ ਲੜਕੀਓਂ ਕੀ ਇਕ ਮਰਦ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੋ ਕੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਲੀਏ ਹੈ ਕਿ ਐਰਤ ਮੈਂ ਦਿਮਾਗ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ।” “ਹਦੀਸ {੨:੫੪੧}-ਮੁਹੰਮਦ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਨੇ ਐਰਤੋਂ ਸੇ ਯਾਦਾ ਕੰਮ ਅਕਲ ਔਰ ਕੰਮ ਇਮਾਨ ਵਾਲੇ ਐਰਤੋਂ ਸੇ ਯਾਦਾ ਔਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।” “ਹਦੀਸ {੨:੩੦}-ਕੁੜੀਆਂ ਬਦ ਸ਼ਗਨੀ ਕਿਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ।” “ਅਬੂਹ ਦਾਬੂਦ ਸਲਾਤ {੧੦੯}-ਮੁਹੰਮਦ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਤੀਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਮਾਜ਼ ਕੋ ਨਾਪਾਕ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਐਰਤ, ਕੂਤਾ, ਖੋਤਾ ।”

ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਮਰਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਬਸ ਤਿਨ ਵਾਰ ਤਲਾਕ-ਤਲਾਕ-ਤਲਾਕ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤਲਾਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਜੋਕੇ ਯੁਗ ਵਿਚ ਜੇ ਫੋਨ ਤੇ ਵੀ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤਲਾਕ ਮੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ।

ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ -

ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਧਰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਧਾਰਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੋਂ ਰਮਾਇਣ ਤੇ ਗੀਤਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸੁਰਵੀਰ-ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਗਲ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਗੀਤਾ ਤੇ ਰਾਮਾਇਣ ਦੋ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜੰਗ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵਤੇ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ 'ਸੀਤਾ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਵਣ ਤੇ ਰਾਮ ਦਾ ਯੁਧ ਹੋਇਆ ਤੇ ਰਮਾਇਣ ਲਿਖੀ ਗਈ। ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਹੈ 'ਦਰੋਪਦੀ' ਜੋ ਪੰਜ ਹਿੰਦੂ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਦਾ ਜੰਗ ਹੋਇਆ ਤੇ ਗੀਤਾ ਲਿਖੀ ਗਈ।

ਹਿੰਦੂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਤਾ ਦੇ ਦੇਵਤ ਲੱਛਮਣ ਅਤੇ ਪਤੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ{ਛਤਰੀ}ਵਲੋਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰਾਜੇ 'ਰਾਵਣ' ਦੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਵਣ ਨੇ ਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ ਅਪਣੇ ਮਹਿਲ 'ਚ ਰਖ ਲਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ਬਰ ਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਰਾਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਛੁੜਾਉਣ ਲਈ ਰਾਵਣ ਨਾਲ ਜੰਗ ਲੜਿਆ ਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਛੁੜਾਇਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇਕ ਧੋਬੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਇਕ ਰਾਤ ਘਰ ਲੇਟ ਪੁੱਜਨ ਤੇ ਮੇਹਣਾ ਮਾਰਣ ਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਅਪਣੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਰਖਣਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਮ ਥੋੜਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਇੱਨ੍ਹੇ ਦਿਨ ਰਾਵਣ ਕੋਲ ਰਹਿਨ ਦੇ ਬਾ-ਵਜ਼ੂਦ ਅਪਨੇ ਨਾਲ ਰਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗਲ ਜਦ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ {ਹਿੰਦੂ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ} ਪਤਾ ਲਗੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਵਲੋਂ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਛੁੜਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਵਲੋਂ ਉਸਦੀ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰਨ ਪਤੀਵਰਤਾ ਸਾਬਤ

ਹੋਈ ਸੀ। ਕਈਂ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੋਇਨਾਂ ਵਲੋਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਡਾਇਲਾਗ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

“ਹਰ ਵਾਰ ਐਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਂ ਕਿਉਂ ਦੇਵੇ ਮਰਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ?” ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ 'ਲੱਜ਼ਾ' ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਆਲ ਬੜੇ ਦੰਮਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਜੰਗ ਦੀ ਬੇਬਸ ਐਰਤ ਹੈ ਦਰੋਪਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਹਾਰਥੀ ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੇਡ ਰਾਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਨੀ ਮਾਂ ਕੁੰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਿਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਲੈਕੇ ਆਇ ਹਾਂ। ਕੁੰਤੀ ਵਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਲੈਕੇ ਆਇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਭਰਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੰਡ ਲਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰੀ ਦਰੋਪਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਭਾਵ ਪੰਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾ ਲਈ।

ਫਿਰ ਇਸ ਸਾਂਝੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਚੋਂ ਵੱਡੇ ਯੁਧਿੱਸਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਲੋਂ ਧਰਮ ਪੁੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਮ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਵਿਚਾਰੀ ਦਰੋਪਦੀ ਨੂੰ ਜੂਏ ਵਿਚ ਹਰਾ ਦਿਤਾ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਦਰੋਪਤੀ ਦੀ ਭਰੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀਮੁਨੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰੀ ਦੀ ਦਰਯੋਦਣ ਵਲੋਂ ਬੇ-ਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਜੰਗ। ਇਸ ਜੰਗ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਖਿਆ ਰਾਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਗੀਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ, ਇੰਝ ਹਿੰਦੂ ਇਤਿਹਾਸ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਿਤਾਬ 'ਮੰਨੂੰ ਸਿਮ੍ਰਤੀ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨੂੰ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਜਦ ਹਿੰਦੂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਘਟਨ ਲਗੀ। ਤਾਂ ਸਵਾਮੀ ਦਯਾ ਨੰਦ ਸਰਸਵਤੀ ਨੇ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ “ਸਤਿਆਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼” ਨਾ ਦੀ ਵਡੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਮੰਨੂੰ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੰਦੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਨ। ਇਸ ਮੰਨੂੰ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਵਿਚ ਐਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਟੂਕ ਮਾਤਰ ਇੱਥੇ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੰਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:-

“ਪਤੀ ਹੀ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਅਚਾਰਯ, ਵਿਆਹ ਹੀ ਉਸਦਾ ਜਨੇਊ ਸੰਸਕਾਰ, ਪਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਆਸੂਮ ਨਿਵਾਸ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਕੰਮ ਧੰਦਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਹੈ”

“ਇਸਤਰੀ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੱਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਾਸਤਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗਰੀਬ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਕੁਝ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ {੯-੪੯੬}

ਇਸਤਰੀ ਪੁੱਤਰ ਨੌਕਰ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਅਤੇ ਦਾਸ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤਾਂ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸੀ ਜਾਂ ਪਾਟੀ ਹੋਈ ਬਾਂਸ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੁਟਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ {੯-੨੯੮}

ਇਸਤਰੀ ਬੱਚਪਨ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੁਆਨੀ ਵਿਚ ਪਤੀ ਦੇ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਰ ਜਾਣ ਤੇ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿਚ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹੇ ਭਾਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ। {ਪ-੧੪੮}

ਮੰਨ੍ਹ ਆਖਦਾ ਹੈ “ਇਸਤਰੀ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਇਸ ਦੁਨਿਆਵੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਤਰੀ ਸਬ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ।

ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਮਨੁਖ ਦੀ ਬੇ-ਇਜ਼ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਲਈ ਅਨੇਕਾਂ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸਤਰੀ ਸਿਰਫ ਬੇਵਕੂਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਗਿਆਨ ਵਾਨਾ ਤੇ ਰਿਸੀਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਚਕੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸਤਰੀ ਇਕ ਨੌਕਰ ਵਾਂਗ ਪਤੀ ਦੀ ਰਬ ਵਾਂਗ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ, ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਗਿੱਦੜੀ ਬਣੇਗੀ।

ਅਗੇ ਮੰਨ੍ਹ ਹੋਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:- “ਗੁਲਾਮ, ਲੜਕਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਤਿੱਨਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾਂ ਚਹੀਦਾ। ਇਕ ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਧਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਤਲਾਕ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਪਤੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਸਕੇ।

ਇਕ ਬਿਮਾਰ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ-ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦਾ ਹਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਇਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੂਸਰੀ ਸਾਡੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”ਰਾਮਾਨੁਜ ਤੇ ਸੰਕਰ ਦੇਵ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੈਸ਼ਨਵ ਮਤ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਚਾਰ ਇਕ ਤਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਨੀਚ ਬਿਘਾੜ ਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬੁਹਾਮਣ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਕਾਮਵਾਸਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਣ ਲਈ ਦੇਵਦਾਸੀਆਂ ਬਣਾਕੇ

ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ ਵੀ ਤੋਰੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਣ ਦਾ ਢੋਂਗ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੰਝ ਔਰਤ ਮੂਰਖ ਬਣਦੀ ਰਹੀ।

ਤਾਗਿਲਨਾਡੂ ਤੇ ਮਨੀਪੁਰ ਆਦਿ ਸਟੇਟਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਵਿਦਵਾ ਐਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਮਾਮ ਉਮਰ ਚਿੱਟੀ ਸਾੜੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਵਿਧਵਾ ਐਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿੰਦਰਾਬਨ{ਕਿੱਸ਼ਨ ਜਨਮ ਭੂਮੀ} ਵਿਖੇ ਡਡ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਨਸੀਬ ਐਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਦਾਸੀਆਂ ਬਣਾਂ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਲੁਟਿਆ ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੱਖਣ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕਈਂ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦੇਵਦਾਸੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ ਅਜ ਵੀ ਬਾ ਦਸਤੂਰ ਤੋਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਬੀਲੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੂਮ ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇਵਦਾਸੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਡੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਨ ਹੋਣ ਤੇ 'ਕਾਮਸੁਤਰ {ਹਿੰਦੂਆ ਦੇ} ਗ੍ਰੰਥ' ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਅਧੀਨ ਸੌਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀਆਂ ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀਆਂ ਕਈ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਨਾਟਕ ਅਜ ੨੧ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ ਵੀ ਰਾਜਿਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋਰ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਲੋਂ ਐਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਊਂਦਿਆਂ ਸਤੀ {ਸਾੜਨ} ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਆਂਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜੇ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸਿਵ ਦੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਸਾਖੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਲੋਂ ਭਗਵਾਨ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਅਪਨੀ ਹੀ ਪੀ ਨਾਲ, ਰਿ੍ਖੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ, ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਜਬਰਣ ਸੰਭੋਗ {ਬਲਤਕਾਰ } ਕਰਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਾਂ ਲਮਾਂ ਹੋ ਜਾਨ ਕਾਰਣ ਇੱਥੇ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ।

ਅਜਿਹੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਵਾਲੇ ਸੰਘੀਏ ਤੇ ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਕੇਸਾਂਧਰੀ ਹਿੰਦੂ ਹਨ, ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਘੀਆ ਇਹ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰੋ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਭੈਣਾਂ, ਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸ਼ਿੱਵ ਜੀ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਚਰੀਤਰ ਹੀਣ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਉ! ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਹਾਨ, ਨਿਰੋਏ ਤੇ ਜੂਨੀਵਰਸਲ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

“ਹਵਸ ਕੇ ਬੰਦੇ ਵਫਾ ਕੇ ਬੇਚ ਦੇਤੇ ਹੈਂ।

ਖੁਦਾ ਕੇ ਗਰ ਕੀ ਕਿਆ ਕਹੋ, ਖੁਦਾ ਕੇ ਬੇਚ ਦੇਤੇ ਹੈਂ।” {ਇਕਵਾਲ}

ਅਜਿਹੇ ਭਿੱਸ਼ਟ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਐਰਤ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਾਈ ਹੈ। ਜੇ ਮੁੜ ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨਾ ਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰੇ ਦਾ ਮੂਰਖ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

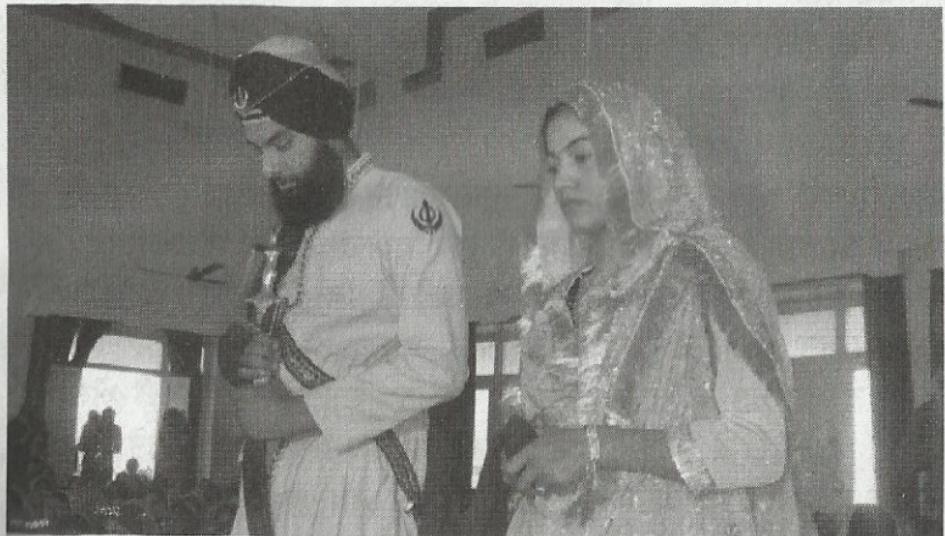
ਗੁਰਮਤਿ ਅਤੇ ਔਰਤ

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਿਤਾੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਮਰਦ ਦੇ ਪੈਰ ਦੀ ਜੁਤੀ, ਕੋਈ ਪਰਦੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮ, ਨੀਚ-ਪਾਪਣ, ਦੁਖ ਦੇਣਵਾਲੀ, ਅਸੁਭ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਮਪੂਰਤੀ ਦੀ ਵਸਤੂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਔਰਤ ਉਤੇ ਹਮਲੇ ਤੇ ਹਮਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਰਦ-ਏ-ਕਾਮਲ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਔਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਦੇ ਹੋਇਆਂ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਾਅਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:-

“ਸੋ ਕਿਉਂ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ.... ?”

ਜਿਸ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਖ ਚੌਂ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਨੁਖ ਰਾਜਾ ਤੇ ਪਰਜਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਜਨਨੀ ਨੂੰ ਮਾੜਾ-ਮੰਦਾ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹੋ? ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਤੀਹ ਸੁੱਲਖਣੀ-੩੨ ਮਹਾਨ ਗੁਣ੍ਣੁਂ ਵਾਲੀ ਆਖਕੇ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ:-

“ਬਤੀਹ ਸੁੱਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਗੜ ਸਰੂਪ॥ ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ॥ ੩॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ॥ ਧੰਨ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ

ਵਿਹਾਇ॥੪॥੩॥ {ਗੁ.ਗੁ.ਸਾ.ਪੰਨਾ ੩੨੦}

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਸੇ ਗਏ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਔਰਤ ਦੇ ਬਤੀ ਗੁਣ ਭਾਈ ਕਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ ਨੇ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਨ:-

“ ੧.ਸੁੰਦਰਤਾ ੨.ਸਵੱਛਤਾ ੩.ਲੱਜ਼ਾ ੪.ਚੜ੍ਹਗਾਈ ਪ.ਵਿਦਿਆ ਦ.ਸੇਵਾ ੨.ਪਤੀ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਚ.ਦਇਆ ਈ.ਸਤਯ ੧੦.ਪ੍ਰਿਯਬਾਣੀ ੧੧.ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ੧੨.ਨਿਮਰਤਾ ੧੩.ਨਿਸ਼ਕਪਟਤਾ ੧੪.ਏਕਤਾ ੧੫.ਧੀਰਜ ੧੬.ਧਰਮ ਨਿਸ਼ਠਾ ੧੭.ਸੰਜਮ ੧੮.ਉਦਾਰਤਾ ੧੯.ਗੰਭੀਰਤਾ ੨੦.ਉਦਮੀਂ ੨੧.ਸੁਰਵੀਰਤਾ ੨੨.ਰਾਗ ੨੩.ਕਾਵ ੨੪.ਚਿਤ੍ਰ ੨੫.ਐਸ਼ਧੀ ੨੬.ਰਸੋਈ ੨੭.ਸਿਉਣ ਦੀ ਕਲਾ ੨੮.ਪਰੋਣ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ੨੯.ਘਰਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸਿੰਗਾਰਨਾ ੩੦.ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਕਰਨਾ ੩੧.ਘਰ ਆਏ ਪ੍ਰਹਾਣਿਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ੩੨.ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨਾ {ਮਹਾਨ ਕੌਸ ੧੯੬੦}

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਮਰਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹਕ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਸਤਾਰਵੀਂ-ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਘੂੰਢ, ਬੁਰਕੇ ਤੇ ਸਤੀ ਪ੍ਰੱਥਾ ਵਰਗੀ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਾਤ ਦਿਲਾ ਕੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਭ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਬੜੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਰਦ ਦਾ ਇਮਾਨ-ਇਜ਼ਤ ਐਲਾਨਿਆਂ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥

ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰ ਕਹੀਐ ਸੋਇ॥{ਪੰਨਾ੨੮੮}

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ॥{ਪੰਨਾ੪੯੯}

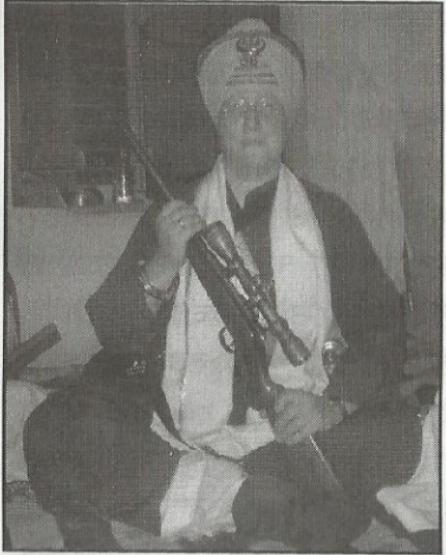
ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ॥{ਪੰਨਾ੨੮੯}

“ਔਰਤ ਇਮਾਨ ਹੈ,

ਬੇਟਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ,

ਦੌਲਤ ਗੁਜ਼ਰਾਨ ਹੈ,”-{ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ}

ਕਹਿਕੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੇ ਕੱਟਰਵਾਦੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾ, ਆਜ਼ਾਦ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਸਾਹ ਲੈਣ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਲ ਵਿਆਹ, ਪਰਦੇ-ਘੁੰਡ ਦੀ ਰੀਤ, ਸਤੀ ਪ੍ਰੱਥਾ, ਸੂਤਕ ਆਦਿ ਪ੍ਰੱਚਲਿਤ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿਲਵਾਇਆ। ਜਿਸ ਬਦੋਲਤ ਔਰਤ ਅੱਜ ਇਹ ਕਹਿਣ ਯੋਗ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਮਤ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਨਿਊ ਤੇ ਸੁੰਨਤ ਦਾ ਹਕ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਾਈਅਤ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਤੇ ਬੁੱਧ ਮਤ ਨੇ ਭਿੱਕਸੂ ਬਨਣ ਦਾ ਹਕ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਕੇ ਜ਼ਬੇਦਾਰ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਬਨਣ ਦਾ ਹਕ ਦਿਲਵਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਧਰਮ ਦੀ ਹਰ ਮਰਿਆਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਖ-ਸੁਖ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ

ਪੂਰਨ ਹਕ ਦਿੱਤਾ। ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਮਤ ਨੇ ਕਿਰਪਾਨ ਤੇ ਪੱਗੜੀ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਹਕ ਸਿਰਫ ਮਰਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਤਾਂ ਵਿਚ ਐਰਤ ਨੂੰ ਦਸਤਾਰ ਤੇ ਸੱਸਤਰ {ਕਿਰਪਾਨ} ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਹਕ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਸ ਐਰਤ ਨੂੰ ਦਾਸੀ ਤੇ ਗੁਲਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਐਰਤ ਨੂੰ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੇ ਕੌਰ {ਸਹਿਜਾਦੀ} ਸਿਰਦਾਰਨੀ{ਮਰਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਆਗੂ} ਸਿੰਘਣੀ{ਸਿੰਘ-ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸ਼ੇਰਨੀ-ਸਿੰਘਣੀ} ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਕੱਕਾਰ ਪੁਆ ਕੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਵਰਗੇ

ਮਹਾਨ ਮਾਰਸ਼ਲ-ਰੁਤਬੇ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਦਿਆਂ, ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇਂਦਰਾਂ, ਲੰਗਰਾਂ, ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ-ਪ੍ਰੰਬਧਕ ਬਣਾਕੇ, ਪੈਰ ਦੀ ਜੁਤੀ ਤੋਂ ਉਠਾ ਕੇ ਤਖਤਾਂ-ਤਾਜ਼ਾਂ-ਤਲਵਾਰਾਂ-ਦੀ ਸਿਰਦਾਰਨੀ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਜ਼ਾਦ ਐਰਤ।

ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ ਦੀ ਕੁੜੀਆਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਮਨੀ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਐਰਤ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਮਨੁਖੀ ਨਸਲ ਜਨਮ ਦੇਨ ਵਾਲੀ, ਮਨੁਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਵੈਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਮਾਨ ਵਦਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੰਗੇਰੀ ਮਾਂ, ਨੇਕ ਪਤਨੀ ਮਰਦ ਦਾ ਇਮਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਸਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ ਫਿਰ ਐਰਤ ਆਖੋਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਮੈਡਰਿਨਿਜ਼ਮ ਤੇ ਮੈਡਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਡ ਆਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਵਿਚ ਰੁਝੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ. ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਕੌਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੀ ਹੈ:- “ਗੁਲਾਮ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਪੁਰਸ਼ ਇਸਤਰੀਆਂ ਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਨਿਆਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:-

1. ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਉੱਚੀ ਰਾਏ ਨਾ ਰੱਖਣਾ।
2. ਆਤਮ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਘਾਟ।
3. ਉਦਾਸ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ।
4. ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਹੌਲ ਤਣਾਉ ਪੂਰਨ ਰਹਿਣਾ।
5. ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਅਤੇ ਸੱਕੀ ਸੁਭਾਉ।

੬.ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਅਨਿਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ।

ਇਕ ਮਹਾਨ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਇਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵਾਕਦ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਸਨਮਾਨ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਬਾਣਾਉਣ ਲਈ ਅਮਲੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਨੀਵੇਂਪਣ ਦੀ ਢੁੰਗੀ ਖੱਡ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਜੰਮਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਰਸਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਜੂਨ ੧੯੯੯ ਵਿਚ ਕਾਬਲ ਦੀ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੇਜਿਆ •ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਗੱਲ ਵਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸਿੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਲੜੀ ਗਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਅੜ ਦੀ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਔਰਤ ਭੁਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਕੇ ਮੁੜ ਉੱਸੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਾਲੇ ਦੌਰ ਵਲ ਰੁਖ ਕਰ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਾ-ਦਿਨ ਖਤਰਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਹਾਨ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਬਣਾਨਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਤੋਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਪੰਜ ਸੱਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਔਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲ ਤਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਵਦਾਸੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜ ਹੋਟਲਾਂ-ਬਾਰਾਂ-ਕਲੱਬਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਲ ਕੋਠੇਵਾਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਜ ਕਾਲ ਗਰਲ {ਸੀ.ਜੀ} ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲ ਹਮਲਾਵਰ ਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਜੰਬਰਣ ਉਠਾਕੇ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਚਦੇ ਸਨ, ਅਜ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਡ-ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਰਫਿਊਮ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਪਾਊਡਰ, ਸੀਸੈਂਟ, ਤੇਲ ਸੈਮਪੂ, ਕੱਪੜੇ, ਕਾਰ, ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ, ਦਾਰੂ, ਜਾਂ ਟੀ.ਵੀ ਦੀ ਹੋਵੇ ਹਰ ਥਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਤੇ ਮਨਪਰਚਾਵੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਅੱਜ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਿਸਮ ਵੇਚਣ ਦੇ ਮਿਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ?

ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਲ ਤਕ ਜਿਨ੍ਹੇ ਤਸੱਦੂਦ ਮਰਦਾਂ ਵਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਓਹੀ ਜੁਲਮ ਅੱਜ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਇਕ ਔਰਤ ਵਲੋਂ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਉਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਿੱਤ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗੌਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰੋਜ਼ ਮੱਗਾ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਪਿਛੇ ਸੱਸ, ਜਿਠਾਣੀ, ਨਨਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਔਰਤ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਜ ਘੱਟ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਭੁਲ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਹਣੇ-ਮੇਹਣੇ ਵੀ ਇਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁੰਨਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਜਿਸਮ ਫਰੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ

ਮੰਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਖਬਰ ਛਪਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਵੀ ਐਂਡ ਦੀ ਦਲਾਲ ਐਂਡ ਹੀ ਦਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਜੇ ਅਸੂਲਾਂ ਰਹਿਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਹੀ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਲ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅੱਜ ਤਲਾਕ ਤੇ ਸੜ ਮਰਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਐਂਡਾਂ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਨਾ ਵੱਧਦਾ।

ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੁੱਚਜੀ, ਦੁਹਾਗਣ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

“ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆਂ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ”

ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਐਂਡ ਵਿਚ ਜੋ ਮਹਾਨ ਗੁਣ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਸਖੁੰਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਦ੍ਰਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ “ਚੀਨ ਵਿਚ ਹਰ ਸਾਲ ਤਿਨ ਕਰੋੜ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰੂਣ ਹਤਿਆ ਤਹਿਤ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਭਾਰਤ ਹੈ ਜਿਥੇ ਹਰ ਸਾਲ ਦੋ ਕਰੋੜ ਉਨ੍ਹਤਰ ਲੱਖ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਕਤਲ ਕਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਪੈਂਤੀ ਲਖ ਹੈ। ਐਂਡ ਨੂੰ ਕਲ ਦੇਵੀ ਬਣਾਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜ ਐਜੂਕੇਟਿਡ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਲਾਈਫ ਨੂੰ ਯੋਰਪ ਦੀ ਤਰਜ-ਏ-ਜਿੰਦਗੀ ਕਿਹਿਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਂਡ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹਾਂ... ਫਿਰਵੀ ਇਕ ਮਸ਼ਵਰਾ ਹੈ:-

“ਨਾਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਤਮਾਸੇ ਦਾ, ਐਜੂਕੇਟਿਡ ਵਾ ਤਰੱਕੀ,

ਅਕਲ ਵਾਲਿਓ ਇਸ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਨਾ ਆਇਓ ਹਰਗਿਜ਼।

ਸਿਰਫ ਰੰਗੀਨ ਫੁਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕੋਈ ਨਾ,

ਅਜਿਹੇ ਫੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਨਾ ਸਜਾਇਓ ਹਰਗਿਜ਼।

ਮੁਕਾਬਲਾ ਯੋਰਪ ਦਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਰਹੇ,

ਸ਼ਾਨ-ਏ-ਕੈਮ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਨਾ ਮਲਾਇਓ ਹਰਗਿਜ਼।

ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਤੋੜੀਆਂ, ਪਰਦਾ-ਏ-ਰੁਖ ਉਠਾਇਆ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ,

ਪਰਦਾ-ਏ-ਸਰਮ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਾ ਉਠਾਇਓ ਹਰਗਿਜ਼।

ਨਾਲ ਯਾਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆ ਬਹਾਰਾਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ,

ਇਸ ਖੁਬਸੂਰਤ ਧੋਖੇ 'ਚ ਫਸ ਨਾ ਜਾਇਓ ਹਰਗਿਜ਼।

ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਹੋਣ ਜੋ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਸਿਰਦਾਰਨੀਆਂ,

ਭਿੱਡ੍ਹਾਂ, ਖੋਤਿਆਂ ਵਿਚ ਰਲਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਰਗਿਜ਼।

ਰੁਤਬੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਕੌਰ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਭੈਣੋਂ,

ਸੁਣਿਓ 'ਮਨਮੋਹਨ' ਦੀ ਅਜਾਈਂ ਨ ਗਵਾਇਓ ਹਰਗਿਜ਼।

ਹਮਲੇ ਦੇ ਘਾਤਕ ਸਿੱਟੇ

ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਜੱਗ ਬੀਤੀ ਘੱਟਨਾਵਾਂ

ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀਆਂ ਘੱਟਨਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ। ਗਲ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਜੰਮ੍ਹ ਆਕੇ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗਾ “ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਫਲਾਨੇ...ਦੀ ਕੁੜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾਲ...ਛੁਰਰਰਰ ?” ਇਸ ਸ਼ਖਸ ਵਲੋਂ ਹੋਰ ਕਈਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੰਮ੍ਹ ਵਿਚ ਇਹ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦਸੰਬੰਦ ਯੂਥ ਆਰਗਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਜੰਮ੍ਹ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਬਾਰੋਂ-ਮੁਲਾ ਵਿਖੇ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈਕਰ-ਕਵਿਤਾ-ਕੀਰਤਨ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੰਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਦ ਲੇਖਕ ਉੱਥੇ ਪੁੱਜਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸੇ ਸ਼ਖਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਵੀ....। ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ:-

“ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭੀ ਜਾਣ”

ਧੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਦੁੱਜੇ ਫਿਰਕੇ ਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਧੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਕੌਮ

ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਆਬਰੂ ਲੁੱਟਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ ਹਿੰਦੂਰਾਸਟਰ ਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਗਲਾਂ-ਪਠਾਨਾ ਦਾ ਦਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖਾਲਸਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਭੱਟਕੀ ਹੋਈ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰ ਕੇ ਬਾਕੀ ਲੱਖਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੀ ਖੱਡ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲ ਖਾਲਸਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਖਾਤਰ ਦੁਜੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆਬਰੂ ਸ਼ਾਮਸ਼ੀਰ ਦੇ ਬੱਲ ਤੇ ਬਚਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਬਦਲਵੀ ਜੰਗ ਵਿਚ 'ਸ਼ਬਦਸ਼ਾਮਸ਼ੀਰ' ਨਾਲ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਧਵਾਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੜ੍ਹੇਸੀ ਤੇ ਜੁਲਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਮਾਸ਼ਬੀਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਅਗਲਾ ਨੰਬਰ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।' ਸੱਚ ਹੈ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦਿਆਂ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭੁਮਿਕਾ ਬਹੁਤੀ ਲੰਮੀ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਘੱਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗਲ ਅਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਖਨੂੰਰ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਇਕ ਲੜਕੀ ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ, ਇਕ ਲੜਕੀ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਉਠਣਾ ਬੈਠਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਖਬਰਾਂ ਆਰਗਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤਕ ਪੁੱਜੀਆਂ। ਆਖਰ ਲੜਕੀ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗਲ ਦੱਸੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਅਖੀਂ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਤਾਈ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਿਹਾ। ਭੈਣ ਦੀ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਕੇ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋ ਰਹੀ। ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ ਤਾਈ ਜੀ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਵਿਚਾਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਚਿੜ੍ਹਕਾਂ ਖਾਕੇ ਮੁੜਨਾ ਪਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਾੜੀ ਖਬਰ ਮਿਲਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਮਾਂ-ਪਿਆਂ ਨੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਵਿਆ ਦਿਤਾ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਗਰ ਦੀ ਇਕ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀਰਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਜੋ ਰਾਜਪੂਤ ਲੜਕਾ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਖਬਰਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹੀ ਜੁਆਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ? ਖਾਮ ਖਾ ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਣ ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਹੋ?

ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਬੱਚੀ ਨੇ ਆਸਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਆਕੇ ਮੰਮੀ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਓ ਅਸੀਂ ਸਾਦੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਬੰਮ ਬੰਮ ਬੋਲੋ...। ਇਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਚੰਚਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਕੇ ਬਿਗਾਨੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਘੁਮਨਾ ਫਿਰਨਾ ਆਮ ਗਲ ਸੀ। ਇਕ ਗੁਰਸਿੱਖ ਬੀਬੀ ਨੇ ਆਖਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਖ ਹੀ ਦਿੱਤਾ “ਭੈਣ ਜੀ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਕੁੱਝ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਇਨਾ ਨੂੰ ਚੱਜ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਰੋ, ਸਾਡੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਹਾਨ ਧੀਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਜੋ ਗੁਰਸਿੱਖ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਜੁਆਬ ਦਿਤਾ।

“ ਮੇਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਅਨਪੜ੍ਹ ਥੋੜਾ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਗਵਾਰ ਕੀ

ਜਾਨੋ ਹਾਈ ਸੋਸਾਈਟੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ? ਮੇਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਸੜਦੇ ਹੋ, ਨਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕੌਣ ਹੋ...? ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਅਖਵਾਰਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਸੀ, ਦੋ ਲੜਕੀਆਂ ਸਾਈਬਰ ਕੈਫੇ ਮੇਂ ਚੰਗ ਰਲੀਆਂ ਮਨਾਤੀ ਲੜਕੋਂ ਕੇ ਸਾਥ ਗ੍ਰੈਫਤਾਰ ..ਕੀ ਇਹੀ ਹੈ ਹਾਈ ਸੋਸਾਈਟੀ ?

ਇਕ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ.ਲੜ੍ਹਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲਗ ਕਿ ਪਤੀ ਮੀਆਂ ਆਲਰੇਡੀ ਦੋ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ ।

ਕੁੱਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਮ੍ਹ ਯੁਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੇ ਡੋਡੇ ਭਦਰਵਾ ਦੇ ਇਕ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੀਆਂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਲਾਡਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲੀ ਧੀ ਨੂੰ ਨੋਚਿਆਂ ਤੇ ਅਪਣੇ ਚਾਚੇ ਨਾਲ ਤੌਰ ਦਿਤਾ ਕੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿਤੀ ਕੁਜ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮਾਰ ...।

ਖਬਰ ਲਿਖਣ ਤਕ ਪੂਰੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਜਾਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਬੇ-ਦਖਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਜੰਮ੍ਹ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਕਨਿਆਂ ਕੁਮਾਰੀ {ਭਾਰਤ} ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਇਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਮਾਰੂ ਅਸਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈਂ ਕੁੜੀਆਂ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਕੇ ਮੁੜ ਆਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਸ਼ਮੀਰ ਪਹਿਲਗਾਮ ਦੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਸਮੇਂ ਵਾਦੇ ਅਦੀਨ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਤਿਨ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਸਨਮ ਬੇ ਵਫਾ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੀਆਂ ਨੇ ਬੜੀ ਬੇ ਦਰਦੀ ਨਾਲ ਆਖ ਦਿਤਾ “ਤਲਾਕ-ਤਲਾਕ-ਤਲਾਕਾਨਾ ਥਾਣਾ ਨਾ ਕਚਿਹਰੀ ਬਸ 'ਟੁੱਟ ਗਈ ਕੜਕ ਕਰਕੇ' ਹੁਣ ਇਹ ਲੜਕੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਕਮਲੀ ਹੋਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ। ਠਿਕਾਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਮਾਂ-ਬਾਪ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਸਨ।

ਇਕ ਹੋਰ ਬਟਮਾਲੂ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੀ ਮੈਡਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਿਆਰ ਤੇ ਕਰਲਿਆ ਸੀ ਵਿਆਹ, ਪਤੀ ਜੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਜੀ ਦੀ ਤਨਖਾ ਤੇ 20 ਲਖ ਦਾ ਬੈਂਕ ਲੌਨ ਲੈ ਲਿਆ, ਕੀਤੀਆਂ ਮੌਜ ਮਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਲਾਕ-ਤਲਾਕ-ਤਲਾਕ 'ਟੁੱਟ ਗਈ ਕੜੂਕ ਕਰਕੇ'। ਸਾਰੀ ਇਨਕੋਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਜਾਨਦੇ ਹੋਏ ਅਖਾਂ ਮੂੰਦ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਖੁਦ ਅਪਨੀ ਧੀਆਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲਈ ਜ਼ਿੱਮੇਵਾਰ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮਾਂ ਦੋਸ਼ੀਂ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ।

ਚਲੋ ਜੰਮ੍ਹ ਚਲੀਏ ਭੌਰ ਕੈਪ ਦੇ ਇਕ ਸਾਧ ਕੋਲ ਸਿੰਬਲ ਦੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਈਂ ਵਾਰ ਸਾਧ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਹੋਈ ਗਲ। ਸਾਡੀ ਧੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਖਬਰਦਾਰ... ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਖਬਰ ਸੀ, ਸਾਧ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੇ

ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਚੇਲੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵੈਸ਼ਨੇ ਦੇਵੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜ ਕਲ ਸਾਧ ਨੂੰ ਕਈ ਕਦੀ ਨਵੀਂ ਸਾਸੂ ਮਾਈ ਵੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਜੈ ਸੀਤਾ ਰਾਮ।

ਜੰਮ੍ਹ ਦੇ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਲੜਕੀ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਫੁਰਰ, ਜੈ ਸੀਤਾ ਰਾਮ। ਜੰਮ੍ਹ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪਖੰਡੀ ਸਾਧ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਈਂ ਚੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਜਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਜੰਮ੍ਹ ਧੀ ਵੀ ਦੂਜੇ ... ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਫੁਰ੍ਰ।

“ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਭੀ ਜਾਣ ”

ਅਕਤੂਬਰ-੨੦੧੦ ਅਖਬਾਰ ਅਮਰ ਉਜਾਲਾ ਦੀ ਖਬਰ ਸੀ, ਗੁਰਮੀਤ ਕੀ ਬੀਅਰ ਮੌਂ ਡਾਲੀ ਗਈ ਥੀ ਨਸ਼ੇ ਕੀ ਗੋਲੀਆਂ, ਅਸੋਕ ਕੁਮਾਰ ਚਾਰ ਦਿਨੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੌਫ਼ਟਾਰ। ਹੋਇਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਗੁਰਮੀਤ ਦਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਸੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਅਫੇਅਰ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੁਰਮੀਤ ਨੇ ਅਪਨੇ ਘਰੋਂ ਹਜਾਰਾਂ ਰੁ: ਚੁਗਾਏ ਅਤੇ ਅਸੋਕ ਨਾਲ ਇਸ਼ਕ ਲੜਾਉਣ ਲਈ ਜੰਮ੍ਹ ਵੈਸ਼ਨੇ ਦੇਵੀ ਕਟਰਾ ਆ ਗਈ।

ਜਿੱਥੇ ਗੁਰਮੀਤ ਤੇ ਅਸੋਕ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਟੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਚ ਨਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਮੀਤ ਜੰਮ੍ਹ ਬਕਸੀ ਨਗਰ ਮੇਡੀਕਲ ਕਾਲਜ-ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਹਾਰ ਮਿੜਕ ਪਾਈ ਗਈ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਦੈਨਿਕ ਜਾਗਰਨ ਦੀ ਖਬਰ ਸੀ “ਰੋਪੜ {ਪੰਜਾਬ} ਦੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ... ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਭੁੱਲ ਕੇ ਦਿਲ ਲਾ ਲਿਆ, ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਛੁਟੀਆਂ ਪੈ ਗਈਆਂ। ਯਾਰ ਪਰਤ ਕੇ ਨਾ ਆਇਆ ਪਤਾ ਲਾਇਆ ਤਾ ਮੀਆਂ ਜੀ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਨਿਕਲੇ। ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਮੀਆਂ ਜੀ ਖਿਲਾਫ ਧੋਖਾ-ਧੜੀ ਦਾ ਕੇਸ ਲੜਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬਣ ਬੇਗਮ ਜੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਪੁੱਜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਭੋਲੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੀਆਂ ਜੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਨ ਕਨੂੰਨੀ ਹਕ ਦਿਲਵਾਉਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੀਆਂ ਜੀ ਨੂੰ ਤਿਨ ਹੋਰ ਬੇਗਮਾਂ ਰਖਣ ਦਾ ਅਦਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਹੈ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਵੈਸਲਾ। ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਜਿੰਦਗੀ ਅਰੰਭ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਲੂਚੀਬਾਗ, ਬਾਰਾਮੁਲਾ, ਸਿਰੀਨਗਰ, ਸਿੰਬਲ ਕੈਂਪ, ਗੈਲ ਗੁੱਜਰਾਲ ਕੈਂਪ, ਭੌਰ ਕੈਂਪ, ਨਾਨਕ ਨਗਰ, ਕੱਠੂਆ, ਉਧਮਪੁਰ, ਪੁੱਣਛ, ਸਾਂਭਾ, ਕੋਟਲੀ, ਆਰ.ਐਸ.ਪੁਰਾ, ਅਖਨੂਰ, ਜੇ ਐਂਡ ਕੇ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਦਿਲੀ, ਪੰਜਾਬ, ਮੁੰਬਈ, ਹਰ ਸਟੇਟ ਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਰਿਪੋਟਾਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਯੂਥ ਆਰਗਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ{ਜੇ.ਐਂ.ਡ.ਕੇ} ਦੇ ਇਕ ਸਾਬੀ ਨੇ ਦੁਬਈ ਤੋਂ ਆਕੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਬਰਾਂ

ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾ ਵਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਗੇ ਠਾਹਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਰਜੇ ਲੈਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪੁਜਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮਕਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਫਿਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਉਣ੍ਹਾਂ ਗਰੂਪਾਂ ਦਾ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦਾ ਫਾਈਦਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਮੌਕਾ ਭਾਲਦਿਆਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਕੇਲ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਲਾਲ-ਨੀਲੀ-ਕਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਲ। ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਜਾਲ ਵਿਚ ਉਲੜਾ ਕੇ ਮੁਸਲਿਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਹਿੰਦੂ ਬੱਟਰਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸਲਿਮ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋਸਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ {ਵਾਰ}ਜੰਗ ਹੈ ਸਿੱਖ ਨੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਤੇ ਬਿਗਾਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਣੇ ਹਨ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਚੱਕਲੇ ਘਰ {ਕੋਠੇ} ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਇਕ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਜੋ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਦਸੀ ਉਹ ਰੌਂਗਟੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵੰਗਾਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਪੋਕਸਮੈਨ {ਸੰਨ 2002} ਵਿਚ ਇਹ ਖਬਰ ਛਪੀ ਅਤੇ ਨੈਟ ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਈ ਸਾਈਟਾਂ ਤੇ ਦੇਖੀ ਗਈ। ਖਬਰ ਲੰਮੀਂ ਚੋੜੀ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“ ਮੈਂ ੧੬ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਗਲਤ ਸੰਗਤ {ਸੋਸਾਈਟੀ} ਕਰਕੇ ਸਾਥੀਆਂ-ਫ੍ਰੈਂਡਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਖਾਣਾਂ-ਪੱਥਰਾਂ {ਬਾਰਾਂ} ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਗ ਪਈ। ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੀ ਡਕਿਆ ਸੀ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅਨਜਾਣੇ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਸਲਿਮ ਮੁੰਡੇ 'ਯਾਸਮੀਨ' ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁਜ ਗਈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਡੀ ਚਕਲਾ ਘਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ। ”

ਇਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਸਮੀਨ ਆਪਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਪੂ.ਕੇ ਤੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਇਕ ਥਾਂ ਇਕਲਿਆਂ ਛਡ ਕੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਮਜ਼ ਗਈ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਤੂੰ ਫਸ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਈਂ ਹੋਰ ਲੜਕੀਆਂ ਵੀ ਸਨ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਗਲਤੀ ਕਰਕੇ ਉੱਥੇ ਪੁਜੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਸੁਕੇ ਬੈਡ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਕਮਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਥੇ ਮੈਂ ੨੫ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਏ ਅਤੇ ਇਥੇ ੩੬ ਤੋਂ ਵਧ ਕੁੜੀਆਂ ਕੈਦ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ ਖੇਹ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਬੁਕ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਹੱਦ ਬੀਤੀ ਦਸਦਿਆਂ ਅਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਉਥੋਂ ਦੋੜਨ ਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆਂ

ਦੇ ਸਫ਼ਾਰਤ ਖਾਣੇ ਤਕ ਪੁਜਣ ਵਿਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਗਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਸਫ਼ਾਰਤ ਖਾਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਯੂ.ਕੇ ਪੁੱਜਣ ਵਿਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਸਿੱਖ ਗਿਰੋਹ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾ ਕੇ ਵੇਚਨ ਵਿਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ 300 ਤੋਂ ਵਧ ਕੁੜੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ”।

ਕੀ ਇਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ? ਸਾਡੇ ਜੇਲ ਸਫ਼ਰ ਦੇਰਾਨ ਦੀ ਗਲ ਹੈ। ਜੇਲ ਵਿਚ ਇਕ ਭਈਆ 'ਸੰਕਰ' ਸਾਡੇ ਕਪੜੇ ਤੇ ਬਰਤਨ ਕਦੀ ਕਧਾਂਈਂ ਧੋ ਦਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਸੇ ਰੋਜ਼ ਕੱਥਾ ਸੁਣ ਕਰ। ਏਕ ਸੁਆਲ ਮਨ ਮੌਂ ਉਠਤਾ ਹੈ। ਆਪ ਸੇ ਪੂਛਦੇ ਹੂਏ ਡਰ ਬੀ ਲਗਤਾ ਹੈ। ਕਹੀਂ ਆਪ ਬੁਰਾ ਹੀ ਨਾ ਮਾਨ ਜਾਏਂ। ਸਾਡੇ ਕਹਿਨ ਤੇ ਕੇ 'ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕਹੋ' ਉਸ ਨੇ ਦਸਿਆ : - “ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਤਨੇ ਅੱਛੇ ਧਰਮ ਕੋ ਛੋੜ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਲੜ੍ਹਕੀਆ ਹਮਾਰੇ ਗਾਊਂ ਕੇ ਬੀੜੀ-ਤਮਾਰੂੰ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਰੋਟੀ-ਰੋਟੀ ਕੇ ਲੀਏ ਤਰਸਤੇ-ਦਿਹੜੀ ਲਗਾਨੇ ਵਾਲੇ , ਲੜਕੋਂ ਕੇ ਸਾਥ ਕਿਉਂ ਬਾਗ ਜਾਂਦੀਂ ਹੈਂ ?

ਕਿਆ ਉਨ ਕੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕੀ ਇਤਨੀ ਮਹਾਨ ਬਾਤੇਂ, ਖਾੜਕੁਉਂ-ਸ਼ਹੀਦੋਂ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੌਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਪੱਕਾ ਮਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਮ ਸਿੱਖ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਗਾਊਂ ਜਾਏਂਗੇ...” ਸੰਕਰ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਬਿਹਾਰ, ਗੋਰਖਪੁਰ, ਯੂ.ਪੀ., ਗੁਜਰਾਤ, ਆਦਿ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਅਪਨੇ ਨੌਕਰਾਂ {ਭਈਆਂ} ਨਾਲ ਭੱਜ ਕੇ ਗਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੁਝਤੀਆਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੇਕਿਆਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪੂਣੇ, ਨਸ਼ੇ, ਬੇ-ਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਾਪਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਮੱਕਸਦ ਦੇ ਝੱਗੜਿਆਂ ਵਿਚ ਧਕੇਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਗਲਤ ਹਮਸਫ਼ਰ ਚੁਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਬੀਬੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਇਹ ਲੇਖ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਮਨੋਜ {ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਂ} ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਕਰਲਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਮਨੋਜ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ 'ਇਸ ਕੁੜੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ'। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਜਾਂ ਦਿਲੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੇਚ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਕਿਸੇ ਬਹਾਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਲੈਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਮੌਕਾ ਭਾਲ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਚਲੀ ਗਈ। ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ

ਮੁਲਾਕਾਤ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ, ਜੋ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ {ਪਤੀ}ਬਣਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਕਹਿਨ ਤੇ ਇਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਬਾਕੀ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਂ ਕਰਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਅਪਨਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਐਡਰਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਸਿਰਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਕਹਾਂਗੇ ਜੋ ਮਨੁਖਤਾ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਰਦ ਰਖਦੇ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕੋਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹਲ ਲਈ ਕਈ ਸਾਈਕਲੋਜਿਕ {ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ} ਢੰਗ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਖੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਜਾਈਬ ਘਰ ਬਨਾਏ, ਫਿਲਮਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈਆਂ, ਆਪਣੇ ਨਾਇਕਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਅਪਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਕਫ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਉੱਥੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ 'ਇੱਜ਼ਰਾਈਲ' ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ।

ਇਹ ਕੌਮ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਘੱਟ ਗਿੱਣਤੀ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਪਰ ਲਾਨਤ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਜ਼ਦਿਲ, ਸੈਲਫਿਸ਼, ਭੁੱਲੜ, ਗੱਦਾਰ ਅਤੇ ਅਖੋਤੀ ਸਿੱਖਾਂ ਉਤੇ ਜੋ ਕੌਮ ਲਈ ਕੁਰਬਾਣੀਆਂ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਜੁਝਾਰੂ ਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਗਾਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੌਮ ਨੂੰ ਵਾਕਫ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਪਰਭਾਵ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਹੀਂ ਬੱਬੂ ਮਾਨ ਆਖਦਾ ਹੈ :-

“ਜੇਹੜਾ ਧਰਮ ਲਈ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਯਾਦ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਹੜਾ ਪਾਵਰ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦਾ ਪਾਣੀ ਭਰਦਾ ਹੈ।”

ਕੀ ਇੰਝ ਕੌਮ ਲਈ ਮਰ ਮਿੱਟਨ ਜਾਂ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਜ਼ਾਕਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਤੇ ਸਮਸੀਰ-ਏ-ਕਲਮ ਰਾਹੀਂ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ, ਸਨਮਾਨ, ਹਕ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਲਈ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਜੁਝਾਰੂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹਿ ਸਕਣਗੇ? ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਲੇਖਕ 'ਗਿਬਨ' ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਕਾਰਨ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :-

੧. ਕੇਂਦਰੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਖਰਚ ਕਰੀ ਜਾਣਾ।

੨. ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਕੰਨੀ ਕਤਰਾਉਣਾ।

੩. ਐਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਖਚਿਤ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਵਿਭਜਾਰ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਭੁੱਖ ਦਾ ਵੱਧ ਜਾਣਾ।

੪. ਘਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ।

੫. ਨਜ਼ਾਕਤ ਤੇ ਮਰਦਿਪੁਣੇ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਅਤੇ

ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਚਰਨਾ।

ਦੂ.ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਰਮ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦਾ ਉੱਡ-ਪੁੱਡ ਜਾਣਾ।

ਅੱਜ ਕਿਤੇ ਸਾਡੀ ਵੀ ਏਹੀ ਹਾਲਤ-ਦਸ਼ਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ? {ਯੰਨਵਾਦ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ}

ਲਾਲਾ ਧੋਲਤ ਰਾਏ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀਂ ਦੇ ਮੁਖ ਕਾਰਣ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

“ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬੇਹਿੰਮਤੀ,ਬੇਇਜ਼ਤੀ,ਖਦਗਰਜ਼ੀ,ਬੇਸਮਝੀ ਤੇ ਕਮ-ਅਕਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਭਿਆਂ ਇਹੋ ਹੀ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਤਬਾਹ,ਬਰਬਾਦ ਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਕਤਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਦੇ ਸਨ।ਮੰਦਰ ਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਟੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਸਨ,ਫਿਰ ਵੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਵੇਖਣ ਦੀ ਹੀ ਰੁਚੀ ਸੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁੱਝਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰਾ ਮਿਲ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰੀਏ। ਇਕੋ ਇਗਦਾ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ। ਟੁੱਟ ਕੇ ਜਾ ਪਈਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਹੁੰਚਾਈਏ।...ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਹੀ ਮਸਤ ਰਿਹਾ ਤੇ ਅੰਤ ਸਾਰੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ...ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹਨੇਰਾ ਛਾ ਗਿਆ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਡੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਫੱਖਰ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਏ।ਜਿਹੜਾ ਹਿੰਦੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘੁਰਣਾ ਕਰੇ,ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜਪੂਤ ਹੀ ਭੈੜਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਸਨ।” {ਕਿਤਾਬ-ਸਾਹਿਬੇ ਕਮਾਲ ਵਿਚੋਂ}

ਖਾਲਸਾ ਜੀਓ ! ਆਉ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹੋਲੀ ਕਰੀਏ “ਆਖਰ ਉਹ ਕਿਉਂ ? ਕਿਸ ਲਈ ? ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ? ਸਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ?ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫੀਉਚਰ ਜਾਂ ਪਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ?ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਕੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਆਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ?ਕੀ ਪਹਿਚਾਨ ਹੈ ਸਾਡੀ ?ਅਜ ਸਾਡੇ ਆਗੂ ਕਿਹੋ ਜੇ ਹਨ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ?ਕੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂ ਬਨਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹਨ ? ਕੀ ਇਹ ਕੌਮ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ-ਹਕ ਲਈ ਜਾਗਰੂਕ ਹਨ ?ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਕੌਮੀਂ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਥੋਹਲਿਆ ਹੈ ?ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ-ਡੇਰੇ-ਜੱਥੇਦਾਰ-ਪ੍ਰਦਾਨ-ਮੈਂਬਰ-ਸਮਰਥਕ ਸਭ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਸੌਂਪ ਕੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਸ਼ਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ”।

ਜੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੌਮ ਪ੍ਰਤੀ ਥੋੜੀ ਬਹੁਤ ਵੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਹੈ ,ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਧਰਿਆਂ ਜਾਤਾਂ-ਗੋਤਾਂ-ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਉਠ ਕੇ ਕੌਮ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਚੌਂ ਪਾਸੜ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਜੁਆਬ ਵਿਚ ਜੁਟ ਜਾਈਏ। ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਬੁਲਾਉਣ

ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਵਾਦ-ਮਸਲੇ ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਰਾਇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਘੜਨ
ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੀਏ । ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੌਮ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ
ਸਕੇ। ਜੋ ਸਤਿੰਦਰ ਸਰਤਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿੱਤੇ ਸੱਚ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ :-

“ ਤੇਰਾ ਖੂਨ ਨੰਡਾ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ, ਖੋਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਮਸਲਾ, ਮਾੜੇਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਖਿਆਲ, ਪਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੱਗੁਗਾ,
ਜਦੋਂ ਆਪ ਹੱਥੀਂ ਚੋਇਆ ਸ਼ਹਿਦ,ਜ਼ਹਿਰੀ ਹੋ ਗਇਆ ।”
ਗੁਰੂ ਫਤਹਿ।{ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ {ਜੰਮ੍ਹੁ}}

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਡਰਨ ਫਲਸਫੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਬਕਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਧੀ 'ਅਲੈਗਜੈਂਡਰਾ ਐਤਕਨ' ਸਿਰਦਾਰਨੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਣੀ।

{ਮੈਂ ਇਕੋ ਦਮ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।ਮੈਂ ਧਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜਿਆ।ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਸੰਪਰਦਾ ਕਾਬਾਲਾਹ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।ਮੈਂ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ,ਬੁੱਧ ਮੱਤ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ,ਜਦੋਂ 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਲਾਸ ਏਜਲਸ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।ਮੇਰਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਸਿੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਵੀ ਕੁਝ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣ,ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ—ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ।}

ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਜੋਨਾਥਨ ਦੀ ਧੀ ਅਲੈਗਜੈਂਡਰਾ ਐਤਕਨ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਬਣ ਚੁਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾ ਬੀਬੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਹੈ।ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀ ਇਸਦਾ ਅੰਨਦਕਾਰਜ ਭਾਈ ਇੰਦਰਜੋਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਅੰਨਦਕਾਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ,ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ।

ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਵੇਂ ਆਈ ? ਪੇਸ਼ ਹੈ।ਉਸ ਦੀ ਅਪਣੀ ਜੁਬਾਨੀ 'ਡੇਲੀ ਮੇਲ ਯੂਕੇ'ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਬਾਤ।

"ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ 'ਚ ਆਪਣੀ ਲਾਇਫ਼ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ—ਮੈਜ਼ ਮੱਸਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਿਤਾ ਰਹੀ ਸੀ।ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣਾ।ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੇਂਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਰੱਖ ਲਵੇਗੀਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੋਜਵਾਨ ਨਾਲ ਕਰੇਗੀ,ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਕ ਵੀ ਲਡੜ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ,ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਸ ਦੂਹਰੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ।ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜੱਥੇਬੰਦਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚਿੜ ਸੀ।ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੈੜਾਂ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਮਤ ਨੂੰ ਇਕ ਧਰਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਭਾਈ ਇੰਦਰਜੋਤ ਸਿੰਘ & ਬੀਬੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ

D.Y.O.J.P.

chamshera.com drdpress.com

ਕੈਲੀ
ਸਿੱਖੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਕੈਲੀ ਹੁਣ
ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ

ਸੁਆਲ ਕੌਮੀ ਗੈਰਤ ਦਾ/80

ਜਾਣਦੀ,ਜੋ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਯੁਗ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜੀਵਨ ਤਣਾਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਅਣਾਅ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆਂ,ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੇ ਹੀ ਵਿਕਲਪ ਹਨ ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਡਰਗ ਡੀਲਰ ਕੋਲ ਜਾਓ,ਦੁਜਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਲੈ ਜਾਵੇ।ਹਰੇਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਲਭਦਾ ਹੈ।ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਉਚਾਈ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਲੱਭੀ।ਪਰ ਮੈਂ ਇਕੋ ਦਮ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।ਮੈਂ ਧਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜਿਆ।ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਸੰਪਰਦਾ ਕਾਬਾਲਾਹ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।ਮੈਂ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਪੜਿਆ,ਬੁੱਧ ਮੱਤ ਬਾਰੇ ਪੜਿਆ,ਜਦੋਂ 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਲਾਸ ਏਜਲਸ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ।ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਲੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਲਾਈਫ ਸਟਾਇਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ 'ਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਲੋਕ ਮਿਲੇ,ਉਹ ਬੜੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਤਬੀਅਤ ਸਨ।ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਚਾਈ ਜਾਣਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ।ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ।ਇਸ ਲਾਈਫ ਸਟਾਇਲ ਨਾਲ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਆਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਿਲਕੁਲ ਬਦਲ ਗਿਆ।ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਠੀਕ ਹੋ ਗਏ,ਹਾਲਾਂਕ,ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਅਜੇ ਕਿਸੇ ਅੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਹੁੰਚਿਆ,ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ,ਭੱਜ ਨੱਠ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵਕਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋੜਦੇ ਹਾਂ,ਨਸੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੋ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗੀ।ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ,ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ,ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਮਯਾਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ{ਕਹੇਜਾਂਦੇ}ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ।ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਰਾਹ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਮੈਨੂੰ ਇਕੋ ਦਿਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।ਇਹ ਇਕ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ।ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।ਜੋ {ਮਨੁੱਖ}ਕਦੀ ਜਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,ਜੋ ਨਾਸਤੇ,ਲੰਚ ਅਤੇ ਡਿਨਰ ਵਿਚ ਚਿਪਸ ਅਤੇ ਚਾਕਲੇਟ ਕੇਕ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਸਰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਉਹ ਹੋਰ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਰਿਸ਼ਟ ਪੁਸ਼ਟ ਕਿਵੇਂ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਠੀਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਮੈਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਮੱਤ
ਬਾਰੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਰਗਨਿਕ ਪ੍ਰਸੈਸ ਵਿਚ
ਸੀ।ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੀ ਮਿਲਣੀ ਇੰਦਰਜੋਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਈ,ਜਿਸ ਨੂੰ
ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਤੀ ਕਿਹਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ।ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ
ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚ ਛੱਡ ਉਪਰ ਮਿਲੀ ਸੀ।ਅਸੀ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਕ ਲਫ਼ਜ਼ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲਿਆ,ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਏ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਲਾਸ ਏਂਸਲਸ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ
ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਬਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭਾਰਤ ਪੰਜਾਬ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਹੀ ਕੀਤਾ।ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਆਸੀ ਅਨੰਦਕਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ
ਵਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ
ਦੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।ਮੇਰਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ
ਸਿੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਮੇਰੀ ਜੁੜਵਾ ਭੈਣ ਵਿਕਟੋਰੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ : ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ
ਕੀ ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਵਾਂ ? ਲੋਕ ਜਿਵੇਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ,ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਸੋਖਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।ਮੈਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਐਲੀ ਕਹਿ ਕੇ
ਬੁਲਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ।

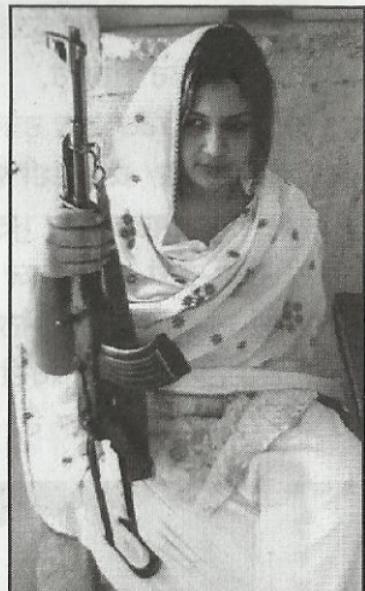
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ,ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਾਰਮਿਕ ਖਿਆਲਾਂ
ਵਾਲੇ ਰਹੇ ਹਨ।ਇਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਡੈਡੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ,ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੜਦਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸੀ।ਮੇਰੇ
ਪੜਦਾਦਾ ਜੀ 'ਲਾਰਡ ਰਗਬੀ'ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਦਾ
ਇੰਦਰਜੋਤ ਹੈ।ਮੇਰੇ ਪੜਦਾਦਾ ਜੀ ੧੯੨੦ ਵਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾਰਥ ਵੈਸਟ ਸੂਬੇ ਦੇ ਚੀਫ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਹੇ ਹਨ।ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਵੀ ਕੁੱਝ
ਸੋਚਦੇ ਹੋਣ,ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ”-ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ।

ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਚਰਿਤਰ ਹੀਣ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼...

ਜੱਦ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਰਜ਼ਮੀਨ-ਏ-ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਣ ਨਿਕਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਜਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਹਮਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਪੱਖੋਂ ਖਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਅਜ ਤਕ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਸਮਜ਼ ਆਗਿਆਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ, ਸਿੱਖ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਸਿੱਖ ਕਲਚਰ, ਸਿੱਖ ਸੋਚ ਤੋਂ ਤੋੜਨ ਲਈ ਜੋ ਯਤਨ-ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ ਅਸਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖਾਸਕਰ ਸਿੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਪਸਾਰ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮੋਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਓ ਜ਼ਰਾ ਗੌਰ ਨਾਲ ਵਾਚਣਾ ਅਜ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਰ ਇਲਾਕਾ “ਪਠਾਨਕੋਟ, ਧਾਰੀਵਾਲ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਬਟਾਲਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮੁਕੇਰੀਆਂ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ, ਫਗਵਾੜਾ, ਟਾਂਡਾ, ਜਲੰਧਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਰੋਪੜ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮੁਕਤਸਰ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ... ਤਕਰੀਬਣ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਜਾਰਾਂ ਚੌਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦਿਵਾਰਾਂ ਤੇ ਲੱਗੇ ਅਸਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀਲ ਪੋਸ਼ਟਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗੈਰਤ ਨੂੰ ਚੈਲੰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਨਵੀਂ ਅਸਲੀਲ ਫਿਲਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪੋਸ਼ਟਰ ਸਿੱਖ ਜਵਾਨੀ ਤੇ ਸਾਈਕਲੋਜਿਕ ਅਟੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜੱਦ ਵੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਦਿਵਾਰ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਲੀਲ ਪੋਸ਼ਟਰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਨੂੰਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਜਥੁੰ ਤਕ ਸਿੱਖ ਇਕ ਹਮਲੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਤਰ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਦਿਮਾਗ ਚੈਸ ਦੇ ਪਹਿਦੇ ਵਾਂਗ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਘੱਡਕੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦੂਸਰੇ ਹਮਲੇ-ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲੀਲ ਫਿਲਮ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਵਲ ਤੇ ਲਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਸਿਨਮੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲੀਲ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਿਕ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਅੱਡੇ ਤੇ ਬਿਕ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਵਿਤਾ

ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ,
 ਸਿੱਖੀ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੈ।
 ਸਿੱਖ ਵਿਰਸਾ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ,
 ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਮੇਰੀ ਪਹਿਜਾਨ ਹੈ।
 ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੈਰ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਨਹੀਂ,
 ਮੈਂ ਬੁਰਕੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ,
 ਜੂਥੇ 'ਚ ਹਾਰਣ ਦਾ ਸੌਂਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ,
 ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਾਸੀ ਨਹੀਂ, ਦਲੇਰ ਕੌਰ ਹਾਂ।
 ਹੁਣ ਬਿਧਿਆੜ ਨਹੀਂ, ਸਤਿਕਾਰ ਹਾਂ।
 ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ।
 ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਹਾਂ।
 ਸ਼ਹੀਦ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੀ ਪੋਤੀ ਹਾਂ।
 ਸ਼ਹੀਦ ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਲਾਡਲੀ ਹਾਂ।
 ਬੇਗਮ, ਦੇਵੀ, ਦਾਸੀ, ਨਹੀਂ, ਸਿੰਘਣੀ ਹਾਂ।
 ਕੌਰ ਹਾਂ, ਸਿਰਦਾਰਨੀ ਹਾਂ,
 ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਹਾਂ।
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਹਾਂ,
 ਇਸੇ ਲਈ ਮਨਮੋਹਨ ਵੀਰ ਜੀ,
 ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਸਿੱਖ ਕਹਾਉਣ ਤੇ,
 ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਤੇ।

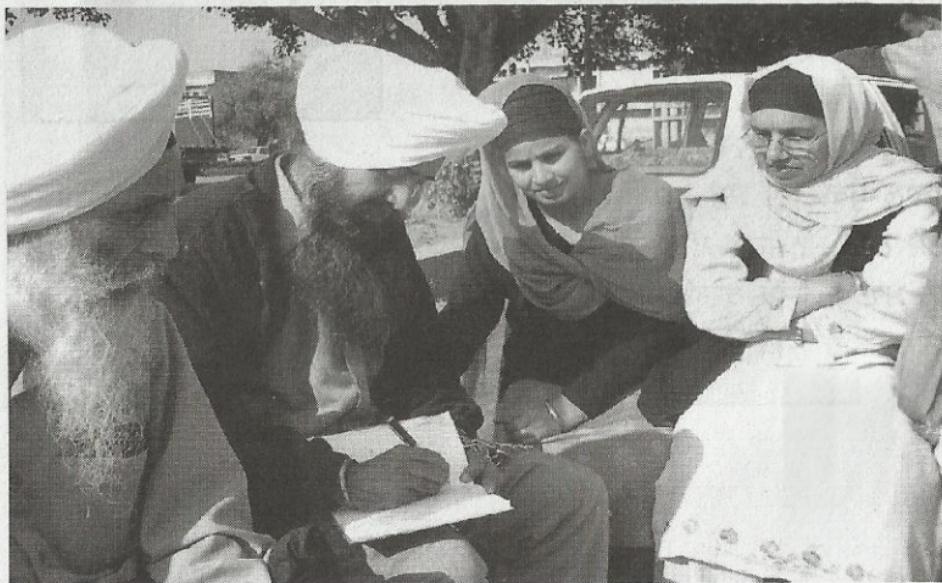

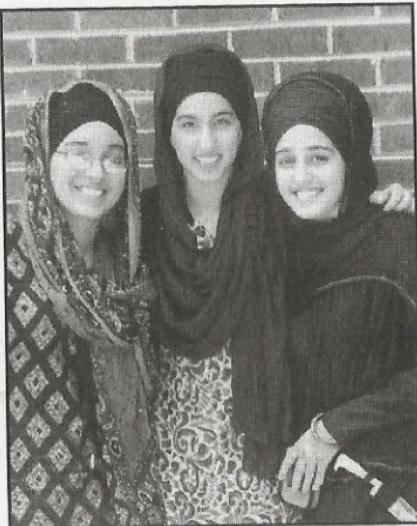
-ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੰਮ੍ਹੁ।

ਕਵਿਤਾ

ਪਰਤੀ ਅਕਾਸ਼ ਵੀ ਉਦੋਂ ਕੰਬ ਉਠਦੇ,
ਜਦ ਵਰਕਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਖੁਲਦਾ ਹੈ।
ਇਤਿਹਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਉਚਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਝੁਲਦਾ ਹੈ।
ਕੌਮ ਦਾ ਮਰਦ ਦਲੇਰ ਉਹੀ ਹੈ,
ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਮ ਤੇ ਹਿੱਕ ਤਾਨ ਤੁਰਦਾ ਹੈ।
ਜਿਸਚ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼/ ਕੌਮ ਲਈ ਜੱਜਬਾ ਨਹੀਂ,
ਉਹ ਮਰਦ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਹੈ।
ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੀਰਾਂ-ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਜਾਇਯਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣੀ,
ਖੂਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ,ਬੜੇ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੈ।
ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਸਜਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਜਿੱਥੇ ਖੂਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਡੁੱਲਦਾ ਹੈ।

-ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਕਠੂਆ।

ਕਵਿਤਾ

ਕੁੜੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਂਦੀਆਂ,
ਕਿਉਂ ਕੁਖ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰ ਮੁਕਾ ਦੇਂਦੇ ਧੀਆਂ।

ਕੱਟ ਲੈਂਦੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਕੇ,
ਮਾਂ-ਪੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਦੇਣ ਵਿਆਹ ਧੀਆਂ।
ਰਬਾ ਵਸਦੇ ਰਹਿਣ ਮੇਰੇ ਪੇਕੇ ਘਰ,
ਸਦਾ ਮੰਗਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਸੁਖਾਂ ਧੀਆਂ।

ਪੇਕੇ ਤੇ ਫੇਰ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਸਵਾਰਦੀਆਂ,
ਦਸੇ ਲੋਕੇ ਕਿਨ੍ਹੂੰ ਆਪਣਾ ਕਹਿਣ ਧੀਆਂ?

ਕਿਹਨੂੰ ਮਾਂ ਕਹੋਗੇ? ਕਿਹਦੇ ਤੋਂ ਵੀਰਾ ਕਹਾਉਗੇ?
ਜੇ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ ਧੀਆਂ?

ਸੁੱਖਾਂ ਮੰਗਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦੀਆਂ,

ਫੇਰ ਵੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਿਆਰੀਆਂ ਕਿਉਂ ਧੀਆਂ?

ਮੁਟਿਆਰ ਹੋਈ ਨੂੰ ਜਦ ਲੋਕੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਭਰਦੇ ਨੇ,
ਬੱਸ ਇਸੇ ਗਲੋਂ ਡਰ ਲਗਦਾ ਨਾ ਜੰਮਣ ਧੀਆਂ।

ਮਲਕੀਤ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਰਬਾ ਤੈਨੂੰ,

ਪੈਦਾ ਹੋਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਧੀਆਂ?

੬ ਪੂਰੀ

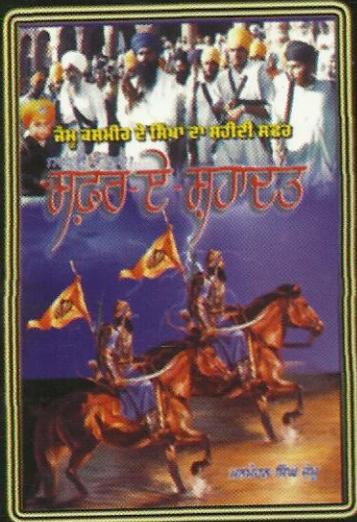
-ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਕਨੂਆ।

ਧੰਨਵਾਦ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਛਪਾਈ ਹੋਈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ

੧. ਸ੍ਰ. ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ {ਉਦੋਕੇ} ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,
੨. ਸ੍ਰ. ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸਰੋਟਾ, ਸਸ
੩. ਸ੍ਰ. ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਸਤਾਰਬੰਦੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ।
੪. ਸ੍ਰ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਿੱਖ ਕੌਂਸਲ ਜੇ ਐਂਡ ਕੇ।
੫. ਸ੍ਰ. ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ {ਗਜ਼ਾ ਵੀਰ}
੬. ਸ੍ਰ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਸ਼ਮੀਰ ।
੭. ਸ੍ਰ. ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ {ਕਸ਼ਮੀਰ}
੮. ਕੌਮੀਂ ਦਰਦ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦਿਆਂ ਡਾਕਟਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ।
੯. ਸ੍ਰ. ਮਨਕਮਲ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ
੧੦. ਸ੍ਰ. ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤਰਕੂਟਾਨਗਰ
੧੧. ਪਿੰਟੂ ਵੀਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਗਰ ।
੧੨. ਸਰਾਭਾ ਵੀਰ ਗਾਡੀਗੜਾ।

ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਈਂ ਕਿਤਾਬਚਿਆਂ ਦਾ ਮੈਟਰ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀਰ-ਭੈਣ , ਕੋਈ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ-ਸਭਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਛਪਾਉਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਣ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਚਿਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮੀ ਪੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦਸਣ ਧੰਨਵਾਦ । ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ।

ਮਨਮੇਹਨ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ ਦੀ ਲਿਖਤ
ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਹਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖਾਂ
ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੁਝਾਰੂ ਗਾਥਾ ਹੈ।
‘ਸਫਰ-ਏ-ਸ਼ਹਾਦਤ’
ਜਿਸ ਵਿਚ ਚੰਮਕੇਰ ਦੀ ਗੜੀ ਤੋਂ
ਘਲੁਘਾਰਾ 1984 ਤਕ ਅਤੇ
84 ਤੋਂ 2001 ਤਕ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ
ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ
ਤਵਾਰੀਖ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਰਿਆਸਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ
ਹੋਏ ਕਤਲ-ਏ-ਆਮ ਅਤੇ
ਤੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੀ
ਵਿਸਥਾਰਕ ਜਾਨਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਪੰਨਵਾਦ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬ :-
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹਮਲਾ
'ਸੋਆਲ ਕੌਮੀਂ ਗੈਰਤ ਦਾ' ਦੀ
ਛਪਵਾਈ ਲਈ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਉਮੀਦ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ
ਛਪਵਾਈ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕੌਮੀਂ
ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ
ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਦੀਆ ਲਿਖਣ ਦੀ
ਪੇਰਣਾ ਅਤੇ ਕੌਮੀਂ ਚੇਤਨਾਂ ਲਈ
ਵਿਛੇ ਗਏ ਕਲਮੀਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ
ਅਪਨੇ ਕੀਮਤੀ ਸੁਜਾਵ ਬਖਸ਼ ਕੇ
ਨਿਵਾਜੇ ਗੇ।

ਦਸਤੇਸ਼ ਯੂਧ ਆਰਗੋਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ{D.Y.O}

ਹੈਡ ਆਫਿਸ-
ਸ਼ਾਨ-ਏ-ਭਾਲਸਾ ਦਸਤਾਰ ਹਾਊਸ
ਡਿਗਿਆਨਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇ
ਨੇੜੇ ਸੰਤ ਆਸ਼ਰਮ ਜੰਮੂ {180010}
ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ।
ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ:-
09796448557, 9858106367

smsjammu78@yahoo.in

www.shamsheerjk.wordpress.com